

Naš tednik

kulturno - politično glasilo

svetovnih in domačih dogodkov

4. leto / številka 10

V Celovcu, dne 6. marca 1952

Cena 1 šiling

Divizije štejejo

Na Portugalskem v Lizboni je bilo nedavno posvetovanje mož, ki so odgovorni za politiko zapadnega sveta.

V ospredju vseh posvetovanj stoji že dolgo vprašanje vojaških sil, ki bi jih mogli staviti v obrambo Zapada pri eventualnem napadu iz Vzhoda. Atlantska zveza in njena oborožena sila, to je vprašanje, okoli katerega se vse vrti. Konferenca za konferenco sledi. Medtem ko manjše države v razmerno dobri meri reagirajo na ameriške načrte za obrambo Zapada, so z velikimi državami tudi velike težave.

Anglija sama za združeno Evropo ne kaže posebnega navdušenja niti ne posebne dobre volje, da bi pri tem sodelovala v takem obsegu, kakor bi to odgovarjalo njenemu političnemu in gospodarskemu pomenu. Francija pa boleha v svoji notranjosti. Vladna kriza sledi vladni krizi. Ko se vršijo važna politična in vojaška posvetovanja, je Francija brez vlade in ne more govoriti s tistim poudarkom, ki odgovarja njeni velikosti. To na eni strani slabi Francijo kot tako in ustvarja v vsej zapadni politiki nek dvomljivi faktor, s katerim je treba pri vsaki veliki odločitvi računati. Razume se, da Amerika pri tem političnem kolebanju največje države v zapadni Evropi postaja nekami nemirna in grozi z ukinitvijo gospodarske in tudi — v slučaju vojne — vojaške pomoči Zapadni Evropi.

Notranje politične prilike Francije pa seve pretresajo tudi vse gospodarsko življenje države. Kapital, ki je pač kri vsega gospodarstva, zgublja vero v stalnost in tako zapušča deželo, ker se počuti v Ameriki varnejši. S tem odtokom kapitala se skrčuje krvni odtok francoskega gospodarstva in tako rastejo zopet notranje politične težave.

Pri vsaki vladni krizi je težje najti izhod iz tega nepreglednega položaja. Na drugi strani pa vidimo v francoskem parlamentu močno komunistično levico in močno desnico pod vodstvom generala De Gaulle-a. Oba skrajna tabora sta strnjena, medtem ko je sredina sama v sebi razbita na vrsto strank in tako v važnih političnih in gospodarskih vprašanjih needina.

K notranjim težavam Francije pa se pridružuje še njena zaskrbljenost glede Nemčije. Kakor zelo bi Zapad nemškega vojaka potreboval pri svoji obrambi, tako se zelo boji ali pa je nezaupljiv proti nemškemu generalom in politikom. Zapadna Nemčija pa ima tudi v vprašanju vojaškega doprinosa k obrambi Zapada velike notranje težave od strani socialistične stranke. Ta tvori v parlamentu močno opozicijo, ki v narodu samem močno udarja na nacionalno šovinistično struno.

K vsem tem političnim težavam v velikih zapadnih državah se pridružuje vprašanje oboroževanja. Oboroževanje zahteva ogromno denarja in surovin, oboje pa je treba odtegniti civilni potrošnji in tako zniževati življenjsko raven večine narodov. Čim bolj bo industrija zaposlena v oboroževanju, tem manj bo producirala za civilno uporabo, tem manj bo mogla zadovoljiti mase narodov in tem bolj bo rasla v tem pogledu nezadovoljnost.

Breme, katero prevzema z obrambo Zapada Amerika, je zelo veliko in težko. Dokler bodo ameriški davkoplačevalci voljni prispevati svoj del, tako dolgo bo še prihajala pomoč od tam.

Isti pojav vidimo tudi pri nas v Avstriji. Na eni strani si spoznanje, da si mora država in narod z lastno močjo in lastnim delom zagotoviti življenjske možnosti, utira pot. Na drugi strani pa se odgovorne stranke bojijo potrebnih operacij v državni upravi in tudi v pogledu zvišanja produktivnosti v industriji in kmetijstvu. Le če bo mogoče z istimi delovnimi močmi več

Truman prebivalstvu Sovjetske zveze

Združene države poizkušajo z radijskimi oddajami v najrazličnejših jezikih pripraviti tudi prebivalstvo Sovjetske zveze o pravilnosti svoje politike. Te oddaje pa so sovjetske postaje zelo motile. Zato so dale zgraditi Združene države plavajočo radiooddajno postajo. Ta oddajna postaja je zgrajena na ladji „Courier“, ki bo križarila ob obrežjih komunističnih dežel in bo oddajala „Glas Amerike“ v 46 jezikih. To bo verjetno tudi onemogočilo motnjo teh oddaj.

Te oddaje je začel v torek, dne 4. marca, predsednik Truman, ki je govoril narodom Sovjetske zveze. V svojem govoru, ki so ga takoj prevedli in oddajali v 46 jezikih, je Truman v glavnem dejal:

„Mi smo vaši prijatelji in med nami ni nasprotij, ki jih ne bi bilo mogoče odstraniti. Toda vaša vlada mora prenehati s politiko sovraštva in nasilja in sprejeti mo-

ra načela miru. Danes pa živimo sredi strašnega boja, ki obsega ves svet in v katerem hoče vsaka skupina za sebe pridobiti ljudsko mnenje. — Vaša vlada hoče podvreči ves svet brezbožnemu in totalitarizmu komunizmu. Njeni zastopniki so povsod na delu in povsod sejejo strah in sovraštvo.

Svobodni narodi pa se niso vdali navalu sovjetske propagande in na ta napad smo odgovorili z resnico, ki naj osvobodi vse človeštvo. Z vsemi sredstvi se moramo boriti proti propagandi suženjstva.“

Predsednik Truman je zaključil svoj govor z besedami: „Svobodni narodi se morajo zavarovati pred vsakim napadom. Toda končna rešitev vsega zla ni s pomočjo vojne, brodovja in letal. Ta rešitev je v tem in bo prišla takrat, ko bodo vsi narodi pripravljeni živeti medsebojno v miru.“

Avstrijski podkander v Washingtonu

Že nekaj dni se mudi v Združenih državah avstrijski podkander, dr. Adolf Schärff. Podkanderja je najprej sprejel ameriški zunanji minister Dean Acheson in se je z njim razgovarjal 40 minut. Pri tem razgovoru je bil tudi avstrijski poslanik v Washingtonu, Maks Löwenthal.

Po tem sprejemu je govoril dr. Schärff na častniški konferenci o avstrijskem vprašanju. Pri tem je poudaril, da avstrij-

sko prebivalstvo na splošno odobrava prizadevanje zapadnih sil za sklenitev skrajšane avstrijske državne pogodbe, da pa bi avstrijska vlada nikakor ne mogla pristati na kako posebno pogodbo Avstrije z zapadnimi silami. To bi namreč pomenilo razkosanje Avstrije na dva dela.

Naslednji dan je bil avstrijski podkander sprejet pri podpredsedniku Združenih držav, verjetno pa ga bo sprejel tudi predsednik Združenih držav, Harry Truman.

Nova vlada v Egiptu

Komaj en mesec je bil Maher paša ministrijski predsednik v Egiptu. Ravno je bil na tem, da se začne pogajati z britanskim poslanikom v Kairu o ureditvi britansko-egiptskega spora, ko je odstopil. Ozadje odstopa egiptске vlade je verjetno v zahtevi kralja Faruka, da naj bo parlament med pogajanjmi z britanskim poslanikom odgođen, na kar pa Maher paša kot predstavnik najmočnejše stranke v parlamentu

(wafd-stranka) ni pristal.

Novo vlado je sestavil nato 63 letni advokat Neguib el Hilali paša, ki je bil lansko leto izključen iz wafd-stranke. Novi ministrijski predsednik je sporočil, da je kralj odgodil parlament za en mesec.

Britanski poveljnik ob Sueškem prekopu, general Erskine, je izjavil, da je odstop vlade Maher paša ustvaril v Egiptu nevaren položaj.

Okrajna kmečka zbornica v Celovcu

V soboto, dne 1. marca, je bila konstituirana okrajna kmečka zbornica v Celovcu. Pri volitvah dne 25. novembra lanskega leta je dobila Kmečka gospodarska zveza dva zastopnika, Koroška kmečka zveza pet zastopnikov, Delavsko-kmečka zveza tri zastopnike in Samostojni kmetje dva zastopnika.

Pri volitvah je dobil kandidat Koroške kmečke zveze, dosedanji načelnik okrajne kmečke zbornice v Celovcu, Mihael Jure, sedem glasov in je bil tako izvoljen ponovno za predsednika okrajne kmečke zbornice v Celovcu. Za predsednika Jure-ja so glasovali zastopniki Koroške kmečke zveze (OeVP) — 5 glasov in dva zastopnika Kmečke gospodarske zveze. Za prvega namestnika predsednika je bil izvoljen zastopnik Delavsko-kmečke zveze, dež. poslanec in kmet Rupert Poschamig, za drugega na-

proizvajati, bo mogoče več izvažati in tudi potrebne dobave živilskih in industrijskih potrebščin uvažati in plačati.

Resni časi se nam obetajo, resni tako na gospodarskem kakor tudi na političnem področju. Treba je resnega preudarka kakor tudi resnega dela na vseh področjih.

mestnika zastopnik Koroške kmečke zveze, Simon Kuttig in za zapisnikarja je bil po žrebu izvoljen zastopnik Kmečke gospodarske zveze, Boštjan Malle iz Sentjanskih Rut.

V Smohorju je bil po žrebu izvoljen za predsednika okrajne kmečke zbornice kandidat Koroške kmečke zveze, Hans Schabus.

Zanimivo je, da so v Celovcu kakor tudi v Smohorju enotno volili zastopniki Delavsko-kmečke zveze (SPOe) in zastopniki Samostojnih kmetov (VdU).

Pomorske vaje v Sredozemskem morju

V Sredozemskem morju so v teku velike pomorske vojaške vaje, katerih se udeležuje veliko število vojnih ladij Združenih držav, Velike Britanije, Francije in Italije.

Poveljstvo pri teh vajah, ki bodo trajale skupno devet dni, imajo izmenoma poveljniki vseh štirih držav, ki se teh pomorskih vaj udeležujejo.

Istočasno pa so se pričele pomorske vojaške vaje atlantskega brodovja Združenih držav na vzhodni obali Združenih držav. Teh vaj se udeležuje okrog 100 vojnih ladij.

Sladkor kg 8 šil., bela in rdeča vina liter 18 šil., rum in žganje liter 18.90 šil., kuhinjska čokolada 29 šil. Karolina - riž v vsaki množini

BRUNNER

trgovska hiša

CELOVEC — KLAGENFURT

Friedrich Schatzmayr

Celovski šupan

(poročilo na drugi strani)

KRATKE VESTI

Papež Pij XII. je izdal na katoličane vsega sveta okrožnico, v kateri jih ponovno opozarja na škodljivost čitanja komunističnih in drugih protiverskih ter veri sovražnih listov ter knjig, kar je zato prepovedano pod pretnjo odtegnitve sv. zakramentov.

Pri razstreljevanju pečin pri gradnji velike elektrarne v Kaprunu se je zgodila velika nesreča in sta bila pri tem dva delavca mrtva (med tema je eden Celovečan), pet delavcev pa je bilo težko ranjenih.

Ameriško gospodarsko odposlanstvo za Avstrijo (MEC) je obvestilo avstrijsko vlado, da bo Avstrija dobila vsa nakazila v gotovini in v blagu tudi v tekočem proračunskem letu (ki pa poteče 30. junija letos) brezplačno, to je kot dar, ki ga ni treba vračati.

Na Semeringu so predali prometu dne 1. marca nov predor, ker je bila voznja v starem predoru že zelo nevarna. Novi tunel so gradili osem mesecev.

S 1. marcem letošnjega leta je opustila Velika Britanija otok Helgoland (v Severnem morju) kot poizkusno ozemlje za bombardiranje in ga spet prepustila v upravo zapadno-nemški vladi.

Pri pogajanjih za premirje na Koreji je opaziti v vedno večji meri, da na komunistični strani ni resne volje za premirje. Med premirjem so gotovo največ pridobili komunisti, ki so reorganizirali svoje edince.

V glavnem mestu otoka Formoze, v Taipei-u, kjer je sedež nacionalne kitajske vlade, so se začela pogajanja za sklenitev mirovne pogodbe med Japonsko in nacionalno Kitajsko.

V obmorskih pokrajinah ob Perzijskem zalivu so se pojavili celi oblaki kobilic. Za uničevanje kobilic trosijo iz letal sredstva za uničevanje kobilic.

V dinamičnem skladišču Stadl-Paura pri Lambachu na Zg. Avstrijskem je nastala eksplozija, pri tem so bili trije delavci mrtvi, več pa jih je bilo težje in lažje ranjenih.

Francosko letalo, ki se je dvignilo za pol let iz Nizze proti Parizu, je kmalu po odletu zavozilo v skupino ptic selik. Propeler se je ustavil in letalo je strmoglavilo v globino ter se vnelo. Vseh 33 potnikov in 5 mož posadke je bilo pri tem mrtvih.

V predmestju Rio de Janerio, glavnem mestu Brazilije, je prišlo dne 4. marca do največje železniške nesreče v zgodovini Brazilije. Doslej so mogli ugotoviti 120 mrtvih, več kakor 200 potnikov pa je težje ranjenih in veliko število potnikov pogrešajo. Nesreča se je zgodila namreč na mostu in je veliko število potnikov padlo v vodo. Nad 100 potnikov so mogli rešiti iz valov, veliko število pa jih je gotovo utonilo.

Dne 4. marca je hud potres močno prizadel japonski otok Hokkaido. Devet metrov visoki morski valovi so preplavili mesta in vasi. Število mrtvih je več sto, 2000 stanovanjskih hiš je porušenih in nad 10 tisoč Japoncev je brez stanovanja.

Politični teden

Po svetu ...

Končala se je konferenca držav Atlantike zveze v Lizboni in odmev na njen uspeh ali neuspeh je zanimiv, ker podaja točno sliko političnega stanja v zapadnem svetu in na drugi strani reakcijo v komunističnem svetu.

Pri vsej črnogledosti: konferenca je uspela.

Čitatelji se spominjajo, ko smo pisali o slabih izgledeh za Lizbono. Bilo je utemeljeno, kajti francosko-nemška nasprotja so tik pred napovedanim zasedanjem dosegla višek in najhujšo ostrino po zadnji vojni. Francoska vlada je šele po večdnevni in večnočnih zasedanjih z majhno večino spravila pod streho pristanek na oborožitev Nemčije. Če bi vlada bila takrat padla, bi verjetno sploh ne prišlo do konference v Lizboni.

Pod že tako slabo zvezdo pa se je konferenca končala vendarle presenetljivo hitro in uspešno. Države, članice Atlantike zveze, so se sporazumele v potankostih glede skupnih stroškov za oborožitev evropske armade, oziroma o tem, koliko naj vsaka članica iz lastnih sredstev k temu prispeva. Najtežje je bilo pri Francozih in Nemcih. Eni kot drugi so po pravici zatrjevali, da predvidenega prispevka ne bodo zmogli. Pri Francozih so Amerikanci našli rešitev v tem, da so jim dali ogromno posojilo, pol milijarde dolarjev, bonnski vladi pa so bili vojaški izdatki zmanjšani za nekako tretjino.

Eisenhower je sporočil, da bo zapadno-evropska armada pod njegovim poveljstvom do konca leta 1952 dosegla 50 divizij.

Ameriški napor za enotno Evropo in njeno vojaško pripravljenost za slučaj spopada z Vzhodom.

Ta veliki program v političnem, gospodarskem in vojaškem oziru je sicer prinesel uspehe, vendarle še zdaleč ne tistih, katere bi si želel zapadni demokratični svet. Schumanov načrt, Plevelov načrt in Atlantska zveza so stebri zgradbe, ki jo Amerikanci grade. Boriti pa se imajo tukaj manj z materialnimi stroški kot pa s starimi evropskimi boleznimi, kot je nacionalizem, različne državne strukture itd. Vrhu tega je ameriška diplomacija šele zdaj поблиže spoznala naše domače razmere „starega“ kontinenta. Acheson in Eisenhower sta nedvomno najboljša poznavalca Evrope in njenih dednih bolezni. In njima je pripisati uspeh, v kolikor ga je bilo.

Uspeh je bil, načrt je velik, toda kdaj in kako bo tudi izveden?

Najbrž ne slučajno, temveč iz neke gotove preračunanosti je londonski časopis „Times“ označil vso lizbonsko zadevo kot utvaro. „Times“ je časopis, ki ni glasilo nobene stranke, pač pa z neko tipično angleško, evropskemu občutju skoraj zoprnno hladnokrvnostjo jasno in ledeno-mrzlo zastopa stvar angleškega imperija. Kljub Edenovim slavospevom evropski skupnosti bi skoraj rekli, da je časopis „Times“ boljši glasnik angleške politike kot pa poslovodni zunanji minister. Kljub lepim besedam, je Velika Britanija ostala izven Atlantike zveze in časopis „Times“ je to nadvse očitno podčrtal.

Komunistično časopisje to sijajno izrablja in govori o šele dogovorjenem rojstvu skupne evropske armade. Jasno je, da je tako pripovedovanje slično nojevi glavi v pesku, ostane pa vendarle vprašanje, kaj bo Vzhod storil, če Eisenhowerjeva velearmada postane dejstvo?

O avstrijski državni pogodbi: mnogo govorenja, nobenega rezultata.

V Londonu so se sestali trije zapadni ministri koncem januarja na 258. seji za sklenitev mirovne pogodbe z Avstrijo. Sovjetskega zastopnika sploh ni bilo. Potem so trije zapadni ministri podali izjavo, v kateri obsojajo izostanek sovjetskega zastopnika in obljublajo, da bodo storili vse v svojih močeh, da bi avstrijska državna pogodba prišla pod streho. Predvideni so bili diplomatski koraki v Moskvi. Kot nepristranski opazovalci bi mogli pa samo to reči, da je največji optimist tisti, ki meni, da bi pri sedanjem svetovno-političnem položaju sploh moglo priti do take pogodbe, ki bi morala nujno imeti kot posledice ukrepe, kakršni so: umik zasedbenih čet itd. Sovjeti na to ne bi in niso nikdar pristali, ostali pa prav vsled tega tudi ne morejo. Avstrijska reč pa je tudi preveč v neposredni zve-

zi orjaškega boja Vzhod-Zapad, da bi mogel kdo reči: ta ali ona stran je edina kriva. Vsi članki in trditve o tem spadajo v propagando in bijejo resnici v obraz.

Mnogo so v zadnjih dneh pisali o domnevnih delitvi Avstrije. Te domneve so pač temeljile na žalostnem dejstvu, da avstrijski narod ne more odločiti o svoji usodi in da bi bil brez obrambe, če bi „veliki“ o tem tako odločili. Povod za to pisarije pa so bili članki v sovjetskem tisku, ki je zatrjeval, da hočejo Amerikanci Avstrijo razdeliti. Odgovor na to je bila skupna izjava treh zapadnih velesil, da ne mislijo na separaten mir z Avstrijo.

In kako je po že znanih ognjiščih drugod po svetu?

Na Koreji so pogajanja ostala na mrtvi točki. Iz Amerike je slišati vedno pogostejše glasove, da je bila Trumanova politika čakanja in popuščanja nepravilna in da je Mac Arthur imel prav s svojim načrtom nasprotnika z vsemi silami napasti in prisiliti na mir. Temu je skoraj težko oporekati, ker je danes vojaško stanje na Koreji tako, da so UNO vojaške sile v primeri z nasprotnikovimi v manjšini. Dolgomešne pogajanja so komunistom prinesla dragocena časa. Šotor v Panmundžonu je verjetno kril naivnost in dobrovernost enih in prekanjenost drugih. Nič nas ne bo presenetilo, če bo na Koreji prišlo do vojne naj-

večjega obsega. Odsevi tega so se pokazali v angleškem parlamentu, ko je vodja opozicije Attlee očital Churchill, da se je Trumanu obvezal vojaško pomagati na Daljnem Vzhodu. Višek vsega je pa bil Churchillov odgovor, da na podlagi obveznosti, katere je prevzela bivša Attleejeva vlada, ne more drugega kot nadaljevati isto politiko ...

V Indokini so Francozi spet na umiku. Izpraznili so nekaj strateško važnih postojank v notranjosti dežele in trdijo, da je to uspeh. To najbrž ni, pač pa utegne vsa ta reč pripomoči, da bodo Amerikanci tudi tam odločneje priskočili na pomoč.

Francozom gre slabo

„Grande nation“ preživlja spet težjo krizo. Faure-va vlada je padla, ker ji parlament ni dovolil 15 odst. povišanja davkov in zdaj vse stoji in Amerikanci, ki so pred dobrim tednom dali pol milijarde dolarjev posojila, spet grdo gledajo. Nedvomno po pravici. Francozi so pa svojevrstni ljudje. Ko je vlada padla, so predstavniki vseh strank začeli govoriti o težki preizkušnji, ki čaka Francijo in o potrebi „nacionalne koalicije“. Ko pa je stari Paul Reynaud skušal sestaviti tako vlado, mu ni uspelo.

In važen ud zapadno-evropske skupnosti je spet zahromel. Najinteligentnejši možgani, kar jih je evropska kultura imela, toda udje jih tako slabo nosijo ...

Celovski župan — umrl

V petek, dne 29. februarja t. l. je nenadoma umrl celovski župan, Friedrich Schatzmayr, v 62. letu starosti.

Zvečer je bil župan še do pol 11. ure na plesu mestnih uslužbencev, odšel je nato v Ljudsko klet (Volkskeller). Ko je hotel oditi po kratkem času domov, mu je nenadoma postalo slabo, odpeljali so ga v bolnico, pa je med vožnjo že umrl, srčna kap mu je pretrgala nit življenja.

Friedrich Schatzmayr je bil rojen 3. marca 1890 v Beljaku, kjer se je izučil frizerske obrti. Pozneje je odprl svojo frizersko delavnico v Celovcu, moral je leta 1914 k vojakom, bil na raznih bojiščih, po končani vojni pa je v št. Rupertu pri Celovcu nadaljeval s frizersko obrtjo. V št. Rupertu, ki je bila takrat še samostojna občina, je bil izvoljen leta 1926 za župana, kar je ostal do leta 1934. Po drugi svetovni vojni je postal takoj v maju župan celovski, kar je ostal vse do svoje smrti.

Kot župan je pokazal vse svoje velike sposobnosti pri vodstvu uprave glavnega mesta. Takoj po končani vojni, ko je bil Celovec v ruševinah, je moral novi župan pomagati, delati, organizirati, urejevati in na novo graditi, iskati pomoči in hrane na vseh krajih. Kar je nastalo v Celovcu po vojni v zadnjih sedmih letih, vse ima pečat dela rajnega župana.

Po svetovno-nazorni opredelitvi je bil Friedrich Schatzmayr socialist. Toda bil je demokrat v pravem smislu, ki ni nikdar hotel in poizkušal svoje miselnosti drugemu vsiliti in je tudi drugo miselnost spoštoval. Zato je bilo tudi delo pri vodstvu občine glavnega koroškega mesta v zadnjih letih zares uspešno in zato bo ime rajnega župana ostalo še dolgo zapisano v srcih Celovčanov, trajno pa v knjigi, ki bo ome-

njala njegova dela za dobro posameznika in velike skupnosti.

Kako je bil rajni spoštovan, je pokazal najlepše njegov pogreb v ponedeljek, dne 3. marca, katerega se niso udeležili samo zastopniki svetnih in cerkvenih oblasti, ampak predvsem veliko število celovskega prebivalstva, ki je spremljalo svojega priljubljenega župana do groba na pokopališče v št. Rupertu.

V nedeljo, dne 2. marca, so dopoldne ob 8.15 pripeljali krsto s pokojnim županom v steklenem vozu mestnega pogrebnege zavoda pred magistrat. Tam so pričakovali pokojnika bližnji družinski sorodniki, nadalje magistratni ravnatelj dr. Gröll ter dolgoletni sodelavec pokojnega in njegov prijatelj, mestni sekr. v p. dir. Adolf Steiner ter šef mestnega pogrebnege zavoda uradni svet. Steiner.

V poslovičev od mesta Celovca so krsto s pokojnim peljali okrog Novega trga. Nato so položili krsto na mrtvaški oder v magistratni dvorani in takoj so začeli prihajati v vedno večjem številu Celovčani, da se poslovijo od svojega mrtvega župana.

Predno se je začel premikati sprevod po celovških ulicah proti šentrupeškemu pokopališču, je govoril najprej celovski podžupan Katzian, za njim pa predsednik deželne zbornice J. Sereinigg, podžupan B. Scheuchner, mestni svetnik dr. Holzer in župan mesta Gradec, prof. dr. Speck. V imenu uslužbencev mestnega magistrata se je poslovil načelnik Josef Tscheutschonig, v imenu olepševalnega društva mestni svetnik Novak.

Ko je odmevala po trgu pretresljiva pesem „Pax vobiscum“, se je začel pomikati sprevod.

Leto 1952 - leto volitev v USA

Letos dne 4. novembra bo 50 do 55 milijonov Amerikancev vstopilo v volilne loke in bodo s svojim glasom odločili, kakšna naj bo politika v Združenih državah v prihodnjih štirih letih. Volili bodo takrat predsednika Združenih držav.

Ne bodo pa takrat volili samo predsednika Združenih držav, volili bodo tudi eno tretjino od 96 senatorjev. Od teh jih je danes 50 članov demokratske, 46 pa republikanske stranke. — Nadalje bodo volili 4. novembra vse člane poslanske (t. j. reprezentantske) zbornice, ki tvori skupaj s senatom ameriški kongres. V poslansko zbornico bodo volili torej 435 poslancev. Od teh jih imajo danes 233 demokrati 201 republikanci, eden pa je neodvisen.

Nadalje bodo volili takrat tudi 30 guvernerjev, t. j. predsednikov posameznih držav od skupnega števila 48, kolikor je držav v

skupini Združenih držav. Danes je od teh 30 guvernerjev ravno polovica demokratov in druga polovica republikancev.

Ne bodo pa volili v Združenih državah samo predsednika in pa poslancev ter predsednikov, to je guvernerjev posameznih držav. V Združenih državah volijo tudi sodnike in veliko število uradnikov, tako državnih kakor tudi pokrajinskih in občinskih.

Ni še mogoče prav nič prerokovati, katera stranka bo dobila večino, ker je to v glavnem odvisno od tega, kako se bodo opredelili takozvani neodvisni volivci, ki niso vpisani ne v demokratsko stranko in ne v republikansko stranko. Cenijo, da je število teh volivcev v Združenih državah od 10 do 15 milijonov, to pa je že število, ki more odločilno vplivati na izid volitev.

Starhembergova posestva

Za sredo je bil sklican avstrijski državni zbor, ki naj bi sklepal o predlogu, ki so ga vložili socialisti zaradi podžavljenja bivših Starhembergovih posestev. Doslej zastopniki OeVP v predpogajanjih še niso hoteli pristati na predlog socialistične stranke, vendar pa upajo, da bo v glavni razpravi v parlamentu prišlo do sporazuma med obema koalicijskima strankama. Ako namreč ne bi prišlo do sporazuma, bi to pomenilo razbitje vladne koalicije, češar pa — vsaj za enkrat — gotovo še ne bo do riskirali.

Saj bi gotovo ravno v sedanjem trenutku, ko grozi Avstriji gospodarska kriza zaradi vedno večje brezposelnosti in zaradi negotovosti po prestanku Marshallove pomoči, vladna kriza samo škodovala. Gotovo pa je, da se že sedaj obe stranki pripravljata na volitve, ki bi po zakonu sicer morale biti šele drugo leto v jeseni.

Na drugi strani pa ravno gospodarski krogi poudarjajo, da bi bilo mogoče rešiti vprašanje preureditve zunanje trgovine, vprašanje večje proizvodnje v industriji, obrti in kmetijstvu, vprašanje investicij itd. samo sporazumom med obema glavnima avstrijskima strankama.

Francoška vladna kriza

Po odstopu vlade ministrskega predsednika Faure-a je poveril predsednik republike sestavo vlade preizkušenemu in staremu politiku Paul Renaud-u. Ta se je posvetoval z vsemi političnimi predstavniki, vendar mu ni uspelo sestaviti vlade.

Nato je predsednik republike poveril sestavo vlade neodvisnemu republikancu Antoine Pinay-u, ki je obljubil, da bo do srede zvečer poročal predsedniku o možnosti sestave vlade. Doslej se je Pinay že posvetoval z vsemi političnimi predstavniki in tudi z zastopnikom De Gaulle-ove stranke.

EISENHOWER V GRČIJI IN TURČIJI

Zavezniški vrhovni poveljnik v Evropi, general Dwight D. Eisenhower, je odpotoval dne 3. marca na obisk obeh novih držav Atlantike zveze, Grčije in Turčije. Na tem potovanju spremlja vrhovnega poveljnika šef njegovega štaba, Alfred M. Gruenther in še manjše število njegovih ožjih sodelavcev.

General Eisenhower je odpotoval najprej v Ankaru, od tam pa preko Soluna v Atene, od koder se vrne v Pariz 7. marca.

PREBIVALSTVO ZDRUŽENIH DRŽAV

Dne 1. januarja 1952 je štelo prebivalstvo Združenih držav Severne Amerike 155 milijonov in 783.000 oseb. V to število so všteti tudi vojaki ki služijo pri raznih vojaških edinicah izven Združenih držav, predvsem na Koreji in na Japonskem, pa tudi v Nemčiji in v Avstriji. — Od 1. aprila leta 1950 se je pomnožilo prebivalstvo Združenih držav za 3.1% ali za 4.651.000 oseb.

Število trgovskih podjetij so cenili začetkom leta 1952 v Združenih državah na štiri milijone.

ŠPANIJA NA BLIZNEM VZHODU

Španski zunanji minister Artajo bo meseca aprila obiskal Egipet, Saudsko Arabijo, Jordanijo, Irak, Sirijo in Libanon. Sicer zagotavljajo, da bo namen tega potovanja sklenitev novih trgovskih pogodb med Španijo in imenovanimi arabskimi deželami, vendar pa bodo zelo verjetno govorili tudi o zunanjepolitičnih vprašanjih.

Mednarodni smučarski skoki v Rožu

V nedeljo, dne 2. marca, so na skakalnici v St. Janžu v Rožu, zmagali skakalci iz Slovenije. Od prijavljenih 40 športnikov se je udeležilo tekem 27 skakalcev, med temi 21 Korošcev in 6 Jugoslovancev. Izid tekem je sledeči: 1. Langus (Slovenija), 50.5 in 50 metrov; Zidar (Slovenija), 49 in 51 m; Kostner (Koroška), 49 in 50.5 m; Mežik (Slovenija), 50 in 49.5 m; Gorišek (Slovenija), 47 in 49.5 m; Stanovnik (Slovenija), 46.5, 48.5 m; Wachter (Koroška), 46 in 47.5 m.

Pri lanskih tekmah je dosegel Mežik 55 metrov, ki je najdaljši skok na šentjanski skakalnici. Vreme je bilo ugodno. Gledalcev je bilo okrog 1500.

Dne 2. marca leta 1939 je bil sedanji sv. oče, Pij XII., izvoljen za papeža, za vrhovnega poveljarja vesoljne katoliške Cerkve in je bil slovesno kronan dne 12. marca 1939. V nedeljo, dne 9. marca, se tega dogodka spominja ves krščanski svet.

Ako se tudi „Naš tednik“ spominja k temu dnevu sv. očeta, napravi s tem samo svojo dolžnost. Tem bolj, ker se zavedamo, koliko sovražnih sil je na delu tudi med našim ljudstvom, da mu z vero v papeža in Cerkev iztrgajo vero v Kristusa in Boga. Zato izražamo ob tej priliki v imenu svojim in v imenu vsega našega še vernega naroda — tudi v imenu onih Slovencev, katerim ni mogoče, da to storijo sami — vdano sv. očetu in vero vanj.

Ob tej priliki prinašamo v izveščku govor, ki ga je imel sv. oče letos za božič in iz katerega moremo razvideti, s kako ljubeznijo kaže sv. oče pravo pot k trajnemu miru. Takole govori sv. oče:

„Med tem, ko se podira toliko zemeljskih ustanov in razbija v nič toliko minljivih načrtov, vzdržuje božji Duh svojo nevesto Cerkev, jo do roba napolnjuje z obilnim življenjem, z nenehno se obnavljajočo mladostno močjo, ki se vedno jasneje očituje, kar razodeva njen nadnaravni značaj; in to je neizrekljiva tolažba za slehernega vernika in nerazrešljiva uganka za sovražnika vere.“

DOPRINOS CERKVE ZA MIR

Danes vprašanje miru pretresa in razburja srca. Zato je važno vprašanje o tem, kaj more Cerkev doprinesiti za mir; to je: v čem ta doprinos ne more biti, v čem more in mora biti, v čem resnično je.

Svet je razdeljen v dva nasprotna si tabora, človeški rod je raztrgan v dva dela, tako zelo med seboj ločena, da težko pustita komu nekaj svobode, da ostane med nasprotnima si taboroma politično nevtralen.

Zdaj tisti, ki po krivici gledajo v Cerkvi nekako svetovno silo, neke vrste svetovni imperij, kaj lahko zahtevajo, da se tudi ona, kakor drugi, odpove nevtralnosti in se končno javno odloči za eno ali drugo stran. Vendarle pri Cerkvi ne more iti za to, da bi se odpovedala politični nevtralnosti iz preprostega razloga, ker se ona ne more udinjati čisto političnim koristim.

Naj nihče ne misli, da je to le igra besed in pojmov. Dovolj je, da ima kdo le osnovni pojem o temelju, na katerega je postavljena Cerkev kot družba. Božji Odrešenik je ustanovil Cerkev, da bi po njej delil vsemu človeškemu rodu do konca časov svojo resnico in milost.

Politiki, in včasih celo cerkveni ljudje, ki bi si nameravali napraviti iz Kristusove neveste svojo zaveznicu ali orodje svojih političnih, narodnih ali mednarodnih kombinacij, bi ranili prav bistvo Cerkve in bi škodovali njenemu lastnemu življenju; z eno besedo povedano: ponižali bi jo na

Namestniku Kristusovemu na zemlji, nasledniku sv. Petra, poveljarju katoliške Cerkve, papežu

PIJU XII.

ob njegovem jubileju koroški Slovenci iskreno čestitajo in mu izražajo popolno vdanoost.

isto stopnjo, na kateri se pretresajo spori časnih koristi. In to je in ostane resnično, četudi bi šlo za namene in koristi, ki so v sebi upravičeni.

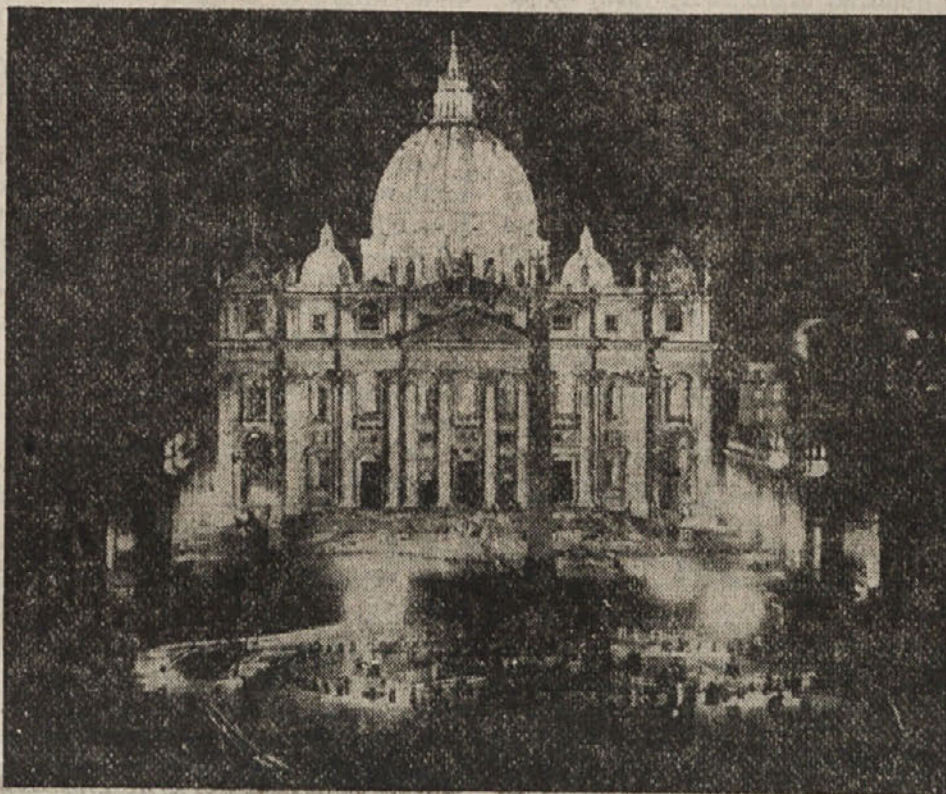
Kdor bi torej hotel odtrgati Cerkev od njene nevtralnosti, ali pritiskati nanjo v vprašanju miru, bi ne olajšal njegovega sodelovanja pri delu za mir, ker Cerkev se tudi v političnih stvareh nikdar ne more odločiti po zgolj političnih vidikih, ampak vedno le v luči božje postave, božjega reda, večnih vrednot in smernic.

Neredko vidimo, kako čisto zemeljske sile in ustanove zapuščajo svojo nevtralnost in se razvrščajo danes na eno, jutri na drugo stran. To je nekaka igra v sestavi,

bo ob koncu časov njen Gospod in Poveljar, Sodnik vesoljstva, potrdil in odobril.

Drugi nasprotno hočejo nevtralnost Cerkve v korist miru. Pa tudi ti ne mislijo prav o tem, kakšno mesto da zavzema Cerkev v toku svetovnih dogodkov.

Cerkev se ne more spustiti z visokega nadnaravnega področja, ki ne pozna politične nevtralnosti. Cerkev ne more pristati na to, da bi sodila po izključno političnih vidikih; ne more povezati koristi vere s smerni, ki jih določajo zgolj zemeljski nameni; ne more se izpostaviti nevarnosti, da bi kdo utemeljeno dvomil o njenem veriskem značaju; niti za čas ne more pozabiti, da kot božja zastopnica na zemlji nobeden

Cerkev sv. Petra v Rimu izžareva žarke, ki vežejo v edinosti in ljubezni do sv. očeta katoličane vsega sveta

ki jo moremo razlagati z nenehnim valovanjem časnih koristi. Cerkev pa stoji daleč od takih menjajočih se kombinacij. Kadar ona presoja, to ne pomeni, da ni več nevtralna, kakor je bila doslej, ker Bog ni nikdar nevtralen do človeških stvari, do toka godovine, in zato ne more biti nevtralna tudi ne njegova Cerkev. Kadar ona govori, dela to v moči svojega božj. poslanstva, ki ga Bog hoče. Kadar govori in sodi o dnevnih vprašanjih, z jasno zavestjo in v moči sv. Duha vnaprej izreče sodbo, ki jo

trenutek ne sme ostati neopredeljena med „dobrim“ in „zlim“ v človeških stvareh. Če bi kdo kaj takega od nje zahteval, bi se moral proti temu braniti, in verniki z ene in in druge strani bi v moči svoje nadnaravne vere in upanja morali raumeti in spoštovati njeno ravnanje.

DOPRINOS CERKVE ZA MIR

Knez in Ustanovitelj miru — tak je značaj Zveličarja in Odrešenika vsega človeškega rodu — ima to veliko božjo poslan-

stvo, da naj ustanovi mir med vsakim človekom in Bogom, med ljudmi in med narodi.

Toda to poslanstvo in ta volja za mir pa se ne rodita iz malodušnosti ali slabosti, ki moreta zlobi in zlobnežem postaviti nasproti le vdanoost in potrpežljivost.

Božji Zveličar je tudi nevidna Glava Cerkve, zato se njegovo poslanstvo miru nadaljuje v Cerkvi. Ta zavest je upravičena in dolžna doprinesiti za mir.

Vedno živa in uspešno dejavna se je razodevala zavest tega poslanstva miru v Cerkvi, in se posebno razodeva v njenih vidnih poveljarjih, rimskih papežih.

Ko pa se Cerkev in njen vrhovni Pastir podata v svet, ki živi daleč od Kristusa, se čutita kakor zadeta od ledene sape. Ta svet o ničemer drugem ne govori kot o miru, a miru nima; si osvaja vse mogoče in nemogoče pravne naslove za utrditev miru, a ne pozna in ne pripozna onega nadnaravnega poslanstva, ki izvira neposredno od Boga, mirovnega poslanstva verske avtoritete Cerkve.

Do tega skoraj neznosnega stanja je privedel odpad mnogih od krščanske vere. In na greh oddaljitve od Kristusa je — bi rekel — Bog odgovoril z bičem trajnega ogrožanja miru in grožnje vojne more.

ODNOSI MED CERKVIJO IN DRŽAVAMI

Cerkev ni politična, temveč verska družba; vendar ji to ne prepoveduje vzdrževati do držav ne le zunanje, temveč tudi notranje in vitalne odnose. Saj je Kristus ustanovil Cerkev kot vidno družbo, in kot taka se Cerkev srečuje z državami na istem ozemlju, oklepa v svoji skrbi iste ljudi, in na mnogovrstne načine in pod različnimi vidiki uporablja iste dobrine in iste ustanove.

Država, Društvo narodov s svojo organizacijo, so torej — po svoji naravi, z ozirom na človekov družabni značaj in vključ vsem senčnim stranem — človeškemu življenju nujne in v njegovo izpopolnitev. Njih pomen sam izraža mir v redu, so bistvena ureditev miru.

KRŠČANSKI RED — TEMELJ IN POROŠTVO MIRU

Svet je še daleč od tistega reda, ki ga v Kristusu hoče Bog, reda, ki zagotavlja dejanski in trajni mir. Mogoče bo kdo dejal, da se zato tudi ni splačalo orisati velikih potez tega reda in položiti vanj osnovni delež Cerkve za mir. Ugotavljal bo kdo morda, da se na ta način neti in še povečuje malodušje prijateljev miru, če ta mir ni mogoče braniti kot le, če se zatečemo k večnim vrednotam človeka in človeštva. Slednjič bo kdo rekel, da dejansko daje Cerkev prav tistim, ki v „oboroženem miru“ vidijo zadnjo in dokončno besedo v zadevi miru,

(Nadaljevanje na 4. strani)

Spisal: J. SIMON BAAR

GOLOBČEK

Poslovenil: ALOJZIJ NEMEC
(55. nadaljevanje)

Dan pred božičem sta župnik in mežnar že od zgodnjega jutra delala v zaprti cerkvi. Pri stranskem oltarju je stal koš mahu, žametno zelenega, nekaj v mestu kupljenih smrkov, papir za skale, barvana stekla, lučke in pa zaboj s podobami. Prvič v trešički cerkvi je župnik stavil plastično, večno lepo idilo jaslic. Jina se je sukal, pomagal, svetoval, podajal kos za kosom. Holoubek pa je molče, resno in pobožno postavil vsako stvar na svoje mesto, kakor je imel že davno določeno in izmerjeno.

Zaspano zimsko sonce je medlo svetilo na mrzlo, očrnelo zemljo. Že je bilo gotovo, da bo letos božič blaten. Ako zapade ponoči kak pršič, ga podnevi sonce sne, kajti mrz doslej še ni pritislil.

Nad Trešice se je na sveti večer spustila gluha, nema in slepa noč. Črna tema je kakor težka mora tlačila k tlom vse, kar je živega.

Niti zvezdic na nebu, niti kake druge luči na zemlji ni bilo videti, vse se je zgubilo v gosti megli. Bilo je, kakor da so ljudje izumrli. Psi so ležali zviti v svojih utah, drevesa po vrtovih in sadovnjakih so mrtvo molela svoje črne in mokre veje proti nebu, niti veter ni zavdihnil v tej noči. Le siva, neprodurna megla je kakor grob, ogromen mrtvaški prt pokrivala vso zemljo naokrog, požirala svetlobo in pramene zlatih zvezd in z drobnimi kapljicami — kakor z ledenim potom — kropila umirajočo

pokrajino...

Holoubek je spet stal pri oknu v svoji sobi in se spominjal, kako je bilo lani osorej... Tedaj je ščipova mesečina srebnila gore in doline, nebo je trepetalo v sijaju zvezd in vsa zemlja je bila odeta kakor kraljica v bel snežni hermelin, ki je migljala v lesku neštevilnih biserov. Tedaj je dozorl v njem drzen in odločen sklep, postaviti v cerkvi lepe jaslice, izrezane iz lesa. Leto utrudljivega, potrpežljivega dela, mnogih poskusov, študija in molitve ga je stalo, danes pa je končano, daroval jih je cerkvi, da bi tako ostal za njim trajen spomin. Še trenutek in jih bo odkril, blagoslovil in predal verni srenji. Kako jih bodo sprejeli? Ali jih bodo razumeli in cenili? Jih vzljubili in se navdušili za to, čemur je sam žrtvoval toliko ljubezni in navdušenja. Ti dvomi so mu parali dušo, napetost v njem je rasla in ni mogel dočakati, ko bo Jina razmajal „Petra“, in zazvonil k polnočnici.

„Menda je mežnar zaspal,“ je mislil in z lučko v rokah pazljivo lezel po stopnicah nizdol.

„Kam pa že greš?“ je pomolila Barica glavo iz tople kuhinje, ko je slišala drsajoče bratove korake.

„Najbrž je mežnar zaspal, še ne zvoni, pa je že odbila enajst.“

Zdajci je udarilo kovinsko srce stoletnega trešičkega zvona, bronasti glas je pretrgal grobno tišino, za njim se je oglašil kakor krik drugi in tretji in srebrni glas se je očistil ter mirno in mogočno v pravilnem taktu donel iz stolpa kakor vriskajoče petje angela: „Pastirčki vstanite, v Betlehem hitite...“

Ta glas je slišal na polnočni strani v tem-

nih gozdovih dremajoči veter in se zbudil. Zavdihnil je in zletel preko mrtvih, spečih krajev. Iz globokega sna so se najprej zbudila drevesa. Pokimala so z razredčenimi krošnjami in, ko so zaslišala skozi temno noč donečo pesem zvonov, so pobožno zašepetala: „Sveti večer!“ Goste megle, ki so se plazile nad reko in zemljo kakor skrivnostna bitja, so v svetem strahu zadržale: „Sveti večer!“ so ponavljale osuplo in trgale svoje sive koprne. Ta glas je predrl do neba prepredajočih temnih oblakov, ki so se nagrmadili na kupe in napeto kakor jadra pluli po nebesnem svodu tja proti vzhodu. Zdaj so si po nebesu razsejane zvezdice pomele oči in se zazrle na zemljo. Zagledale so duhovnika Holoubka, kako ob palici in z lučko v roki počasi korak za korakom drsa proti cerkvi, opazile so staro in mlado, kako zapuščajo hiše in bajte ter gredo v temno noč, zaslišale so mežnarja Jino, ki veselo pripoveduje župniku: „Gospod župnik, vreme se bo naredilo, sever brije, že v stolpu sem ga začutil, do jutra bo prinesel mrz in srež bo pobelil drevje!“

„Bog daj, Karel, Bog daj, da se ne bi motil,“ se je smehljaj župnik in tudi v njegovi duši se je od veselja jasnilo, „tak le hitro me pelji naravnost k jaslicam, da pomolim pred njimi. Ti jih boš razsvetlil in jaz jih bom blagoslovil.“

Cerkev se je počasi polnila. Najprej so prihiteli otroci. Jaslice so jih klicale in vabile. Za njimi so kapljali stari. Zenske so prihitele, da bi prišle v klopi, dekleta in fantje pa so se ustavljali pred cerkvijo, kot da se jim ne ljubi noter, zadnji pa so prišli možje.

Ob pol dvanajstih sta oba zvonova, „Peter in Pavel“, v milem dvospevu ponovila vabilo v Betlehem. Cerkev pa je zažarela v lučkah kakor v pravljici. Povsod: na glavnem oltarju, ob stenah pod križevim potom, kjer koli je bila kakšna svečka, povsod je mežnar vsadil zlat plamenček; še iz klopi so se k njemu stegovala roke z vitkimi svečami in lučkami. Le stranski oltar je do sedaj še bil ves pogreznjen v mrak. Zdaj je tudi k njemu pristopil Jina, in glej, zlata zvezda je zažarela nad njim in vsi so uprli vanjo svoje oči. Sop rožnate svetlobe se je vsipal iz nevidnega vrelca ter razsvetlil jasli in božansko lepega, ljubeznivo nežnega Jezuščka. Ljudje so stegovali vratove, se suvali s komolci in se opominjali: „Poglej, pogledaj, jaslice, ki so nam o njih toliko pripovedovali otroci.“

Šum je naraščal, tu pa tam je kdo vstal in se rinil naprej, da bi bolje videl, kajti v vedno in vedno novi luči je sledilo presenečenje za presenečenjem. Tu se je pokazala pred strmečimi očmi prava ovčja staja, široko odprta, prostorna in razsvetljena, z gibljivimi, širokimi in zaokroženimi vrati in s pasjo kolibo. Koritca, žlebovi in jasli, klaja, slama — vse je na mestu in ničesar ne manjka. Pred jaslicami klečijo pastirčki, eden stiska dudo, drugi piska na piščal, da mu je lice nabuhnjeno, tretji igra na gosli, kot da je živ. Iz daljave prihajajo kralji — pa kakšni! Ljubi Bog, glej ta sivo-bradi očče domovine, Karel IV., si je snel zlato češko svetovlaavsko kraljevsko krono in jo podaja Jezuščku v jasli. Tam jaha na konju sv. Vavrac z migljajočim praporčkom nad glavo, krilati angel mu vodi z eno

(Nadaljevanje na 4. strani)

Ob trinajstem jubileju

(Nadaljevanje s 3. strani)

torej v rešitvi, ki obremenjuje gospodarske sile narodov ter ubija njih živce.

Potrebno pa je, da upremo pogled na krščanski red, ki so ga danes mnogi zgubili z vidika, če hočemo videti jedro vprašanja, kakršen se nam danes predstavlja, če si hočemo dati račun o deležu, ki ga morejo vsi, in v prvi vrsti Cerkev, v resnici doprinesti, tudi v neugodnih okoliščinah, za mir.

Predvsem pa bo ta pogled vsakega nepristranskega opazovalca uveril, da je jedro mirovnega vprašanja dandanes duhovne vrste, da je duhoven nedostatek, da je duhovna napaka. Premalo je v današnjem svetu globokega krščanskega čuta, premalo je resničnih in popolnih kristjanov. Na ta način ljudje sami postavljajo ovire za ustvaritev od Boga hotenega reda.

Treba je, da se vsak posameznik prepriča o tem duhovnem značaju, ki tiči v vojni nevarnosti. Navdihniti tako pričevanje je v prvi vrsti dolžnost Cerkev in danes tudi prvi doprinos k miru.

MODERNO OROŽJE

Tudi Cerkev — in še bolj kot katerikoli drugi — obžaluje grozno krutost moderne orožja. Obžaluje jo in ne neha rotiti, da bi nikdar ne prišlo do njegove uporabe. Toda z druge strani, ali ni morda neki način praktičnega materializma, če kdo gleda v problemu miru edino ali vsaj v glavnem, obstoj in pretnjo takega orožja, med tem ko ne mara za krščanski red, ki je poročstvo miru?

Odtod izvirajo, med drugimi nagibi, razlike in tudi netočnosti, ali je dovoljena ali nedovoljena moderna vojna; odtod prav tako razočaranje politikov, ki preveč računajo na obstoj ali neobstoj takega orožja. Grozota, ki jo vzbuja to orožje, izgubi po dolgem času svojo učinkovitost, kakor tudi vsak drugi vzrok strahu; ali bi vsaj v nujnem primeru ne zadostovalo tako orožje, da zaustavi izbruh vojne, zlasti tam, kjer mnenje državljanov nima zadostne važnosti pri odločitvi njihovih vlad.

RAZOROŽITEV

Nasprotno pa je razorožitev ali hkratna ali medsebojna omejitev oboroževanja, kaj malo trdno poročstvo trajnega miru, ako ni v zvezi z odpravitvijo orožja tudi odprava sovraštva, pohlepnosti, brezmejnne težnje po prestižu. Z drugimi besedami: kdor preveč tesno spaja vprašanje materialnega orožja z vprašanjem miru, dela krivo, ker zanemari glavni in duhovni vidik, ki tiči v vsaki vojni nevarnosti. Njegov pogled ne gre preko števil, in poleg tega je nujno omejen na trenutek, v katerem grozi izbruhni spopad. Tak je sicer prijatelj miru, a prišel bo vedno prepozno, da ga reši.

Ako se resno misli preprečiti vojno, je treba predvsem iskati načina, kako odpo- moči duhovni onemoglosti narodov, kako

odpraviti nezavest lastne odgovornosti pred Bogom in pred ljudmi zaradi pomanjkanja krščanskega reda, ki edini more zagotoviti mir. Na to je usmerjeno zdaj vse prizadevanje Cerkev.

KRŠČANSKI RED — RED SVOBODE

Tu pa ona zadane na posebno težavo, ki nujno sledi iz obstoječih socialnih pogojev: vzpodbujati v prilog krščanskega reda, ki je glavni činitelj pomirjenja, istočasno pa tudi nagib k pravičnemu pojmu prave svobode. Krščanski red kot mirovna ustanova, je bistveno red svobode. Je pa v solidarnem sodelovanju svobodnih ljudi in narodov, da se ustvarijo na vseh področjih življenja cilji, ki jih je Bog določil človeštvu.

Kako pa bi mogli pojmiti pravo svobodo oni, ki bi hoteli na gospodarskem in socialnem področju prenesti vse na družbo, tudi vodstvo in varnost lastnega obstoja; ali ki pričakujejo danes svojo edino vsakdanjo duhovno hranjo vedno manj od samih sebe — to je od lastnega prepričanja in spoznanja — in vedno bolj že kar pripravljenost od tiska, radia, televizije; kako bi mogli pojmiti pravo svobodo, kako bi jo mogli še ceniti in hrepeneti po njej, ako nima več prostora v njihovem življenju?

To se pravi: oni niso več kakor navadna kolesa v raznih socialnih organizmih; oni niso več svobodni ljudje, sposobni, da prevzamejo in sprejmejo del odgovornosti v javnih zadevah. Zato, če ti danes vpijejo: „Nobene vojne več!“, kako bi bilo mogoče jim zaupati? To pač ni njihov glas, to je brezimni glas ene socialne skupine, s katero so povezani.

To je žalostno stanje, ki ovira tudi Cerkev pri njenem prizadevanju za pomiritev,

pri njenem opominu k zavesti prave človeške svobode, ki je po krščanskem pojmovanju neobhodno potrebni činitelj socialnega reda v smislu organizacije miru. Zaman bi ona pomnoževala svoj poziv ljudem take zavesti, in še bolj brez koristi bi se obračala do družbe, ki je ponižana do navadnega avtomata.

Taka je žal široko razširjena slabost tistega sveta, ki želi biti imenovan s ponosom „svobodni svet“. On se vara ali pa ne pozna samega sebe, njegova sila pač ni v pravi svobodi. To je nova nevarnost, ki preti miru in ki jo je treba pojasniti v luči krščanskega družabnega reda!

„CERKEV V MOLKU“

Sv. oče se dobro zaveda in obžaluje z globoko žalostjo v srcu, da njegov poziv miru ne dospe v razsežne pokrajine sveta drugače kakor zadušeno do „Cerkev v molku“. Milijoni ljudi ne morejo odkrito izpovedati svoje odgovornosti pred Bogom za mir. V njihovih družinah, v njihovih cerkvah je bil iztrebljen po despotični samovolji mogočnejšev celo stari, tako ljubki in domači običaj božičnih jaslí. Milijoni ljudi ne morejo več po krščansko vplivati v prilog moralne svobode, v prilog miru, ker besede — svoboda in mir — so postale nasilno osvojeni monopol tistih, ki preganjajo versko izpovedovanje in obožujejo silo.

Vendar pa „Cerkev molka“, četudi zvezanih rok in zaprtih ust, sijajno odgovarja. Ona opira pogled na še sveže grobove svojih mučencev, na verige svojih izpovedovalcev, v zaupanju, da bo njena nema žrtev in njeno trpljenje najbolj izdatna pomoč za stvar miru; kajti to je najglasnejša prošnja, da doseže od božjega Kneza miru milost in usmiljenje v izpolnjevanju svojega poslanstva.

Da pacem, Domine, in diebus nostris!
Gospod, daj nam mir v naših dneh!”

BRAT MIHAEL UMRL

Pretekli teden nas je iznenadila vest: da-leč naokoli znani, kapucinski brat Mihael v Celovcu je umrl. Le kakšen mesec dni je ležal v sanatoriju „Maria Hilf“ in na peplnično sredo ob četrta na štiri popoldne ga je Bog poklical k sebi. Popolnoma predan v božjo voljo je prenašal svojo kratko bolezen, ki jo je verjetno dalj časa že čutil, toda, močan po svoji naravi, kakor je bil, je menil: „Oh kaj, bo že prešlo...!“ Tako navadno ravna takšne korenine, ne raznežene, ampak trdne, močne po volji in telesni odpornosti. Zato navadno tudi nikdar bolni niso takšni ljudje. Nikdar ni bil bolan resno brat Mihael. Kar ga je nazadnje vendarle prevarilo, je bila starost. Ne da bi se je radi starosti umreti moral, toda, ko se je prikradel zraven k starosti v njegov organizem še rak na mehurju, je mož vendarle omagal.

Bil je sicer „pater Mihael“, kakor ga je

vse nazivalo, pravi kraški človek. V okolici Kobljeglave pri Štanjelu na Slovenskem Primorskem, kjer je bil 11. februarja 1877. leta rojen, so v starih časih rastle hrasti. Benečani so jih tekom časa vse posekali, tako da je okolica, kakor Kras sploh danes, skoraj pusta. Ljudem pa, ki so njih predniki bivali nekoč ob močnih hrastih, se je poleg trdnosti v poznejših časih pridružila še ta poteza: dobra volja, vedrost, veselost. Vsak je to pri Mihaelu lahko videl. S komer je govoril, z vsakim je bil dobre volje, ves prijazen, ljub in postrežljiv, najsi je bila to sključena ženica ali moški gospodar ali pa otrok. Vse ga je imelo rado radi tega. In še eno svojstvo je imel. Ono, po kateri so Primorci znani: ljubil je svoj narod, iz katerega je bil izšel. On se ni „muzal“ — mi bi rekli „sramoval svojega jezika“. Ah kaj šel! Če je prišel kdaj v celovski samostan kak slovenski človek, se je z njim pomenkoval

pač tako kot je Mihael to čutil, da bo dobro delo tistemu, ki govori z njim. V tem oziru se ni oziral na nikogar; naj ga je poslušal v „naci-časih“ policist, brat ali predstojnik — one je vedel, kaj je prav — vest je pač imel zato! Dobro so čutili to posebej še duhovniki, ki so s samostanom vendarle večkrat v nujni zvezi. Isto je bilo tudi na deželi, koderkoli ga je pot vodila v službi, ki jo je imel. Bližnjega je spoštoval. Vedel je, da ga je treba spoštovati radi njegove osebnosti. Čast komur čast, je menil. „Freiheit und Würde des Menschen“ — dobro je razumel to! Zato se je s človekom nemške narodnosti prav tako prijazno, veselo, dostojno, nemško pogovoril, kakor je „pomarnjal“ s komerkoli, ki je bil slovenske, to je njegove lastne narodnosti. Ker je bil tako, skoraj da bi mogli reči, v tem oziru res pravičen, so ga cenili, spoštovali tudi njegovi sobratje. Leta 1950, ob jubileju, so mu priredili mnogo lepega veselja. Obhajal je bil namreč petdesetletnico svojega redovnega življenja. Enako so storili patri kapucini zanj v bolezní vse, kar je pač bilo mogoče v danih prilikah: zdravnika specialista so mu poskrbeli, dali so ga v sanatorij, dnevno so z obiski bratje spremljali potek bolezni, predmet dnevnega razgovora je bil Mihael med patri v samostanu.

Takrat, isti dan, ko je šel iz samostana v sanatorij, je sam rekel: „Grem sedaj, toda nazaj me več ne bo. Tudi je v naprej povedal nekaj tednov prej: „Na Annabichl me boste odnesli — že v februarju...“ Mar ni čudno? Devetindvajset dni je moral februar imeti letos, mesto osemindvajset, da se je tako je res izpolnila njegova prerokba. In tega-le pozabiti ne smemo! Predno je umrl, je skoraj dobesedno to govoril: „Pozdravite gospode (misli je duhovnike) in vse, vse moje znance in prijatelje...“ V duhu mu je bil pred trudnimi očmi še enkrat lepi Rož, od Rožeka dalje čez St. Jakob in Borovlje, vse do jasnega Obirja in vrhov Pece, vse od Magdalenske gore, čez Dolino, Tinje in Podjuno. In ko je v duhu Božji grob ob Pliberku zagledal, se je zdelo, kakor da nas hoče zadnjič poprositi miloščine, češ: „Recite jim, naj molijo za mene...“ In nato se je preselil.

29. februarja se je slišala na celovških „Zalah“ kmalu po dvanajsti uri množična molitev. Iz okolice in mesta je prihajala duhovščina, redovniki in sestre, vse si je želelo ta dan h grobnici očetov kapucinov. Med ganotjem, ki je vladalo ob vhodu na kraj žalosti, smo zagledali bleščečo belo mitro in brž je šlo od ust do ust tiho šepetanje: „Glejte, glejte, škof bodo pogreb vodili. Bilo je res tako. Štirje njegovi sobratje sami so dvignili na rame krsto s telesnimi ostanke „pater Mihaela“, nakar ga je vsa množica, na čelu s škofom, spremljala do groba. Mihael nam bo ostal v spominu! Izpolnimo mu zadnjo prošnjo — zanj molimo in še nekaj: v življenju ga posnemajmo.

roko belca čistega kot sneg, v drugi pa nese kadičnico s srebrnimi verižicami. In tretji? Koga predstavlja tretji kralj v prekrasem kožuhi, s črnimi lasmi, z mogočnimi brki pod orlovskim nosom in s težkim mečem ob boku, v rokah pa drži kelih z obema rokama? Tega nihče ni uganil... Le na koru se samozavestno smehlja upravitelj, on pozna skrivnost, kajti pomagal je župniku iskati pravo sliko tega viteškega kralja. „To je Jurij Podebradsky,“ se je sklonil in zaupljivo zašepetal županu na uho.

„Čemu pa prav on?“ se čudi Bohač.

„Župnik je vse dobro premislil. To je tisti kralj, ki je imel najboljšo voljo, da bi za večne čase z dišečim mazilom sprave ozdravil rane, ki so našemu narodu zadali husitski boji in katere čuti katoliška cerkev na Češkem še danes.“

„A, takol!“ so pritrjevali z Bohačem tudi drugi sosedje, ki so čuli razlago in se znova sklanjajo preko pregraje ter vsi srečni kakor otroci gledajo na čredo belih ovac, raztresenih po majhni pokrajini, ki je naravni okvir vsej razgibani živi sliki.

Na stopnici pred oltarjem kleči Holoubek in z blagoslovljeno vodo kropi, kadi in blagosloavlja svoje lastno delo. Prvič molí pred njim z ljudmi — in vsem — duhovniku in ljudem — se zdi, da to niso več le sene podobe, kajti pozabljajo na resničnost in se kakor na krilih z lahkoto dvigajo v duhu preko vse preprostosti in nepopolnosti dela, da jih prevzema njegov čar. Dobro zakrite, nevidne lučke mežikajo, po jaslích pa se lovijo sence s svetlobo, gledalci pa so kakor začarani. Zdi se, da se Jezusček giblje, kot da hoče vstati. Materi Mariji se avba trese in svetemu Jožefu tre-

petajo roke od ginjenja, sv. Václav se sklanja s konja in bo zdaj zdaj skočil na tla, cesar Karel dviga krono višje in višje, kakor da jo hoče posaditi Jezusčku na glavo, Jurij se zdaj za njim dobrotljivo smehlja in pritiska na prsi kelih, kakor da ga je strah, da bi mu ga kdo ne iztrgal, kakor nekoč tisti na Tynu v Pragi; pastirčki pa so se zganili in igrajo na dude, gosli in piščali, njihov spev pa odmeva iz orgel, zdajci pa poprimejo otroci in iz njih grl zazveni vrisajoče:

„Detece se je rodilo — aleluja,
grešni svet bo odrešilo — aleluja.“

Jinova Marica iztegne svoj vrat in kakor ptička zapoje sama naprej:

Glejte, v kako rožico
se malčje je razcveto!

V prelepo mlado vrtnico,
dehtečo rožo belo.

Upravitelj Karlek pa Marici takoj odgovarja:

Najzlaše to je detece,
ki mamica ga blaga,
najblažja mati v jaslích
na slamico polaga.

Tedaj pa vsi otroški glasovi navdušeno v globoki pobožnosti prosijo:

„Slušaj, detece prekrasno,
naših spevov prošnjo glasno!“

Polnočnica je minila, mežnar že ugaša sveče na glavnem oltarju, ljudem pa se noče domov, vsi se zgrinjajo k jaslích in nihče se ne more naučiti njih lepote, ne njih mile toplince, ki veje iz njih.

„Spat pojdite, ljubi moji, spat,“ jih moli priganjati Jina, „saj se jih boste še nagledali in naveličali, saj bodo tu do svečnice.“

„Take kot danes ne bodo nikdar več,“ si misli Holoubek, ki je slišal in videl Jino, „ker bo čarobnost noči, novosti in nastojenja minila in vse bo postalo vakdanje,“ in tudi on ves srečen in blažen kot še nikoli le nerad zapusti cerkev.

Zunaj ga je čakal ganljiv prizor. V mlečni zvezdni svetlobi in migljajočem svitu lučk se je iskalo in migljalo kakor morje biserov vse polno ledenih igel in snežink. Padale so tiho in narahlo, zapredle so veje na drevesih, bilje, grmičevje in kamenje, padale so neslišno in vztrajno in, ko je Holoubek na sveti dan zjutraj vstal in pogledal skozi okno na dvorišče, po vrtu in po vasi, je opazil enega največjih in najganljivejših čudežev božje narave — ivje.

Zazrl se je na to pravično, čarobno krasoto, se spomnil na polnočnico, sklenil roke in hvaležno vzdihnil: „Kako čudovito skrivnostna je nocojšnja sveta noč!“

X. V pokoj

„Ali so to moji župljani ali niso? Je to moja župnija ali ni?“ se je že nekaterikrat vprašal Holoubek in gledal na gruče ljudi, ki so vrele v cerkev, v polno svetišče, v katerem se je tiščala glava pri glavi, tako da med njimi jabolko ne bi padlo na tla.

„Kaj se je zgodilo? Kaj je spremenilo Trešnice?“

„To so storile tvoje jaslích,“ je duhovniku odgovarjal na vprašanje skrivnostni glas; odganjal je to misel in se branil pred njo, toda trezni razum je neizprosno trdil svoje: „Da, čar jaslích, božiča, kolednic in tvojih podob privlači množico ljudi. Zaredi tega ti ni treba biti nič nemuren in ošaben, vesel si pa lahko, da si udaril na pra-

vo struno, stopil ljudem naproti, ki tudi v cerkvi hočejo začutiti toploto domačnosti, želijo slišati tam svojo besedo in pesem, približati se najtesneje k Bogu, priviti se k njemu in se vanj zlit. To je tisti skrivnostni čar, katerega zapeljivi in vabljivi moči se nihče ne more upreti — in ta izžareva iz tvojih jaslích. Prav živo je čutil to Holoubek, ko so prihajali v cerkev tudi verniki iz sosednih župnij, celo nekaj brezbriznih meščanov je prišlo ob novem letu k pobožnosti ob jaslích in vsi so hvalili, kako je to krasno in veselo.

Celo v časopisje je prišlo poročilo o treš-tickih jaslích, o starih čeških kolednicah in šele ta novica je povzročila pravo zanimanje. Vsak je hotel to krasoto videti in slišati. Kateri so jo videli in slišali, je niso nehali poveličevati in siliti tudi najbolj počasne, naj gredo, da jim prav gotovo ne bo žal. Župnik je dobro vedel, da te množice ne vodi v cerkev vera, niti pobožnost, marveč čisto svetno čustvovanje, le radovednost, da hodijo k jaslích približno tako kakor na gledališko predstavo, pa to ga ni vznemirjalo. „Nekaj se jih bo že prijel, ganilo bo njihova otrpla srca, pretrese jim duše in jih dvigne iz prahu vsakdanjosti k nebeškim višavam,“ se je tolažil in se smejal z žarečimi očmi, kot da ga kdo boža s toplo roko po glavi... Po dolgem času je bil končno zadovoljen z župljani, čutil je, da jih je vzljubil in da so se mu Trešnice priljubile. Ko so se ljudje na novo leto po veliki maši razhajali k prazničnemu kosilu, je od cerkve gledal za njimi in z očmi objemal vso župnijo, prikimal s sivo glavo in dejal Jinu, ki ga je vodil proti domu: (Dalje prihodnjik)

CELOVEC

Nedeljska služba božja je vsako nedeljo in praznik ob pol 9. uri v slovenski cerkvi v Priesterhausgasse.

Popoldanska služba božja je ob nedeljah in praznikih ob štirih popoldne.

BRNCA

Vremenske razmere nas silijo, da ostajamo bolj doma. Postalo nam je dolgčas, pa toliko bolj točno prebiramo knjige in časopise. Zato tudi bolj pogosto vzamemo v roke naš dragi „Tednik“ in ga ponovno čitamo, saj nam je v zadnjem času prinesel nekaj političnih novic, o katerih tudi mi ne moremo molčati in želimo, da bi še večkrat o tem pisali.

Da je komentar pri radiu „Alpenland“ tako izpadel, pač ni čudno, saj je prišel iz Gradca, ki se imenuje „Stadt der Volkserhebung“. Pa tudi OeVP je izvolila za svojega podpredsednika znanega dr. Steinhilberja, znanega „avstrijskega patriota“, ki je nekoč že v poljski Šleziji „branil“ Avstrijo.

Zelo pa smo strmeli, ko smo zvedli za velik čudež, ki se je zgodil v Celovcu. Pomislite, DF in njena „masovna“ organizacija, SPZ, sta priznali Družbo sv. Mohorja, saj naročata pri njej celo lepake. Torej res pravi čudež, kaj ne?

Z ogorčenjem smo nadalje čitali o novomeških dogodkih. Bili smo namreč mnenja, da so tam že opustili Stalino „svobodo, metode in civilizacijo“. Ja, ta „demokracija“ je pa res nekaj svojevrstnega.

Kar pa se tiče verouka v šolah, moramo pač reči in potrditi, da je „ljudska demokracija“.

Tudi pod Hitlerjem smo že imeli priliko spoznavati take fašistične metode, ker je tudi pod njim veljalo geslo: „Willst du nicht mein Bruder sein, so hau ich dir den Schädel ein!“

Sedaj pa še nekaj domače kronike. Prejšnjo soboto smo imeli velik doživljaj v naših Zmoticah. Obiskali so nas „Fantje na vasi“. Zapeli so nam cel „rožni venec“ pesmi, narodne in umetne. Ljudstvo je bilo

Pri nas na Koroškem

pevske zборе: Mešani, dekliški in pa moški zbor. Dekliški zbor nam poje prav koražno, redno poje pri drugi sv. maši ob nedeljah. Moški zbor pa se je šele enkrat oglašil in to na dan sv. Treh kraljev. Pred vojno nam je tako lepo prepeval moški zbor, potem pa so odšli skoraj vsi pevci v vojsko in lepega petja je bilo konec. Vojska nam je ugrabila tudi našega pridnega organista. Le samo malo število članov pevskega zbora se je vrnilo. Zdaj pa nam je pri rastlo že nekaj novih glasov, da jo že kar dobro režejo.

Zdaj ko imamo malo več časa, bomo pa svinjo za rep vlekli. Nože imamo že nabrušene, dobiti moramo še dovoljenje in takoj nato bomo imeli mastne kolone. Pri tem pa bomo zapeli tisto lepo pesem:

Blago za plašče, moške in ženske obleke po globoko znižanih cenah

BRUNNER

Celovec-Klagenfurt

Praška smo zaklali, ga na drobno razrezali, pa še velkobart bi boljše b'lo, da bi ga prodali. Klobase so narejene, so materi izročene, so vitčane, so poprane, pa niso še pečene. Prišel pa bo golec, dobil bo svinjski gobec, le pridi k nam, še rep ti dam, da zdrav bo tvoj želodec.

V nedeljo, dne 17. t. m. sta se poročila v Smiklavžu na Gorenčah Radocha Feliks, stavbnik delavec, doma iz Suhe, z Burger Veroniko, gospodinjsko pomočnico, p. d. Pušlovo iz Smiklavža. Novoporočencema želimo obilo sreče in božjega blagoslova.

BLATO

Blačani gravitiramo bolj v Pliberk, skozi našo vas pelje državna cesta in tako imamo vedno, tudi v tej zimi, lepo vozno pot v mesto. Občino imamo notri, tudi naši otroci povečini hodijo v Pliberk v šolo. Ima to svoje prednosti pa tudi svoje slabe posledice. Pliberk je bolj nemški in tako se tudi mi vedno bolj najemo tega nemškega duha, tako v šoli, kakor tudi v cerkvi!

Kadar pa imamo kak smrten slučaj, takrat pa se spomnimo, da je naša materina farna cerkev v Šmihelu, ki je bil prej kakor pa Pliberk; ker pa držimo na zgodovino, se tudi v tem oziru držimo zgodovine.

V zadnjem času smo dobili v župnijskem svetu v Šmihelu svojega zastopnika, v mladem Kristanu, Alešu Lutniku, ki je tudi član cerkvenega pevskega zbora in nas tako častno zastopa v farni cerkvi.

V nedeljo, dne 17. 2., smo kljub obilnem snegu, hudem mrazu in slabi poti spremeljali k zadnjem počitku Srienčovo mater, Marijo Srienec. Rajna mati so prišli s petindvajsetimi leti v našo vas. Leta 1906 so se poročili s Jožefom Sriencom, p. d. Sriencom na Blatu. Komaj deset let sta živela v zakonskem stanu, ko jim je kruta vojska utrgala iz zakonskega življenja moža. Od leta 1916 so bili vdova.

Lepo so vzgojili svoje hčere, kar nam priča Kušjeva družina na Blatu in tudi Uranšekova v Libeličah. Vzgojili so jih v narodnem in verskem duhu, v pravem slovenskem duhu. Tega pravega slovenskega duha pa je bila rajna mati sama polna. Rajna mati je nosila skozi življenje veliko gorja in trpljenja, saj je občutila vso bol, katera je v teku časa zadela Srienčevo družino, kot bi zadelo njo samo.

V zadnjem času je bolehal na srcu. Večkrat je sprejemala svete zakramente in tako je bila pripravljena na zadnjo pot. Pripravljala se je s krščanskim življenjem na pot v večnost, kakor so poudarili prečastiti g. župnik, pri odprtem grobu. Čudili smo se, ko smo slišali, da je imela smisel in razumevanje za razne verske redove in bratovščine, ki obstojajo pri naši farni cerkvi že sto let. Ravno 31. X. 1951 je minulo sto let, odkar so škof Martin Slomšek potrdili in oddobrili bratovščino Srca Jezusovega. Ravno tako dolgo obstoja bratovščina Srca Marijinega. Pokojna mati so bili v tretjem redu svetega Frančiška. Celo za sveto deželo so se zanimali in jo podpi-

rali, zato so bili v armadi svetega križa. V križu pa so našli tudi svojo največjo uteho in zadovoljnost. V Družbi svete Uršule so se lepo pripravljali na smrt in bodrili vnukke in vnukinje k lepemu krščanskemu življenju. Kot častitljiva članica vednega česčenja so z 71. letom šli rajna mati v uživanje svojega Boga. Mešani zbor ji je zapel ubrano in lepo: „Jaz sem življenje in vstajenje“ ter „Oj težka pot, oj tužna pot...“ pod vodstvom Miha Šadjaka.

Rajna mati naj počivajo v miru. Srienčevi družini pa naše sožalje.

SELE

Zadnjo nedeljo preteklega leta so se mnogi gledalci ob uprizoritvi žaloigre „Mlinar in njegova hči“ solzili. Takrat jim je predsednik prosvetnega društva obljubil za predpust šaloigro, ob kateri se bodo do solz nasmejali. To obljubo je društvo izpolnilo na pustno nedeljo z burko „Lumpacij Vagabund“.

Vedeli smo, da bo igra vlekla, zato smo jo hoteli igrati tudi že v nedeljo prej, a veliki sneg je namero preprečil. Zato pa je bila na pustno nedeljo dvorana nabito polna, pozno došli pa niso dobili več prostora.

Blago za pregrinjala š. 16.70; š. 18.90; š. 19.90. — Prešite odeje š. 175.

BRUNNER

Celovec - Klagenfurt

Trije popotni rokodelci: zaljubljen Limež, pijanec Kveder in lahkomišelni veseljak Šivanka — glavni junaki te burke — so kar živeli v svojih vlogah, pa tudi drugi v manjših vlogah so bili na mestu. Poznalo se je, da je igra vodil nov izkušen režiser, č. g. kaplan Matko. V odmorih so nastopile deklice pod vodstvom istega in njihove pesmi šaljivke so nam dobro voljo še povečale. To je bila res pustna zabava, kakršno bi privoščili vsem, ki so radi dobre volje.

ZGORNJE LIBUČE

Da ne boste mislili, da spimo kakor kralj Matjaž pod Peco, se moramo po dolgem času tudi mi oglasiti. Naj na kratko povemo nekaj novic iz našega kraja.

Cerkveno predstojništvo je prodalo peterim delavcem zemljišče, kjer bi si mogli zgraditi svoj dom. Kot prvi si je postavil dom Leitgebov gozdni delavec, Ischep Franc, ki se je že minulo jesen preselil iz št. Jurja v svoj novi dom. Pridno je moral delati, predno se mu je to posrečilo, sedaj pa je gotovo zadovoljen. Leseno hišico si je postavil tudi Johan Jamer. Ostali trije pa imajo zbetonirano že klet, spomladi bodo spet nadaljevali z delom in jeseni bodo gotovo že vsi v veselju in zadovoljstvu prebivali v lastnih hišicah.

Pa ne samo hiše, tudi družine se širijo. Elči, roj. Rutar in Folteju Blažju je bil rojen mali Foltej; naj raste veselo, da bo mogel čimprej pomagati v trgovini. Tudi Fanartova Tilka je dobila malo hčerkico. Tilkina sestra pa je obljubila zvestobo do smrti Jožefu Skuku, p. d. Sandwirtu.

O žalostnih dogodkih raje ne bi poročali, toda povedati moramo, da nam v preteklem letu tudi smrt ni prizanesla in je obiskala dve naši družini. Naj pokojni počivajo v miru, zaostanim pa naše iskreno sožalje!

Kakor po drugih krajih je tudi pri nas naredil sneg precej škode in nam povzročil precej težav. Kmetje ne morejo voziti lesa s planin in večji podjetniki so morali odpušiti že več delavcev.

Reševalni oddelek je moral pohiteti na pomoč otrokom glavne šole iz Pliberka, ki so bili na smučarskem tečaju na Peci.

Zaradi teže snega se vsi hišni posestniki pa tudi stanovalci bojijo, da jim ne bi teža snega porušila ostrešja. Zato vsi hitijo s spravljanjem snega s streh.

SPODNJE VINARE

Že v jeseni se je začelo premišljevanje in govorjenje ter ugibanje, kje dobiti za Starmuža na Zamanju kako pošteno in marljivo nevesto. Njegov svak Rotar se je tudi za to zanimal in me je nekoč vprašal: „Kaj pa praviš o Kozzovi Nežki tam v vašem kraju?“ Nisem nič kaj naravnost odgovoril, le mislil sem si: „Lej ga šmenta,

so jo že našli.“ — Nato pa sem jo seveda tudi jaz priporočal, saj je tudi vaščanom v čast, da vsa dekleta zabarantajo, kolikor jih je pač v vasi.

Imeli smo pa ta predpust smolo. Zapadlo je toliko snega, da bi „ga lahko stoji zobali“, kakor pravijo pri nas. Toda ustrašili se snega tudi nismo. Rezika in Micka sta poskrbeli za vence in šopke ter vse ostalo, za kar je pač dolžnost vaških deklet, da morajo poskrbeti. Dekleta so torej svojo nalogo kmalu rešile.

Težjo nalogo pa so imeli fantje. Belili so si glave, kako bodo spravili nevesto in rjušnico v št. Primož. Najprej so sklenili, da bodo obe nesli. Ker pa je rjušnica le precej debela, so ta načrt opustili. Saj bi res težko nosili, ko je tudi gaz bila ozka in globoka. — Zato so se odločili in so vzeli lopate in napravili tako pot, da je bilo mogoče nevesto in rjušnico prepeljati s konji, kar je tudi bolj običajno pri nas.

Zenitovanja se je udeležilo veliko število ljudi, saj si ljudstvo v pustnem času želi kake poštene zabave. — Ko se ga „oknarji“ malo nalezajo, šele postane res živahno in vse je v veselju, da se nobenemu ne mudi domov. Bijejo staro šino, poizkušajo ukrasti nevesto ali rjušnico ali pa obe.

Spodaj med povabljenimi in došlimi gosti se začnejo živahno razgovarjati. Tako so pripovedovali, da je Pristovnik prodal pred par tedni Harižu kravo, ki je imela spredaj in zadaj rogove. Takšni kravi pravi Hariž krokodil in ne krava. Pa kljub temu je temu dobavitelju plačal pijačo in mu naročil, naj še večkrat dobavi takega „krokodila“, saj se ti pri njem prav dobro obnesejo. — Tako smo prišli pri zabavi vsi na svoj račun. Picej-Vogel do svojih šilingov, Nežika pa do svojega moža.

Vsi vaščani želimo nevesti Nežiki in ženinu Bertlu obilo sreče, veselja in blagoslova na Starmuževi kmetiji.

VELINJA VES

V nedeljo, dne 24. svečana, so stara Knaberlnova mama, Ana Seher, dopolnili 80 let. Ob tej priliki so se zbrali njih številni

Predpasniki z naramnicami š. 19.50
Naglavne rute š. 7.70
Maico-Ripps garniture š. 22.60

BRUNNER

Celovec-Klagenfurt

otroci, da jim osebno izrazijo svoja voščila ter se tako tudi hvaležno spominjajo vsega dobrega, kar jim je draga mama izkazovala skozi vsa leta.

Otroci so tudi poskrbeli, da je bila miza praznično pogrnjena in obložena z najboljimi jedili in obilnimi darili. Vsi srečni, okrog svoje drage mamice zbrani, so tako skupno praznovali ta slavnostni dan. Mama je kar žarela od veselja in sreče, da je še kaj takega doživela na stara leta. Rekli so: „Kakor hitro je minilo, saj še ni dolgo, ko so bili vsi otroci majhni okrog mene in me vlačili za krilo, zdaj pa so vsi že prav dobro preskrbljeni.“

Osem otrok in 24 vnukov jim je želelo vse najboljše. Voščila so prihajala tudi po radiu. Vsem se pridružujemo tudi mi na vasi in kličemo Knaberlnovi mami: Bog Vas živi še mnogo let!

Draga mama so še zdravi in so še prav

POMLADANSKA OBLAČILA
za dame, gospode in otroke priporočamo

WALCHER

Celovec - Klagenfurt 10. Oktober Strasse 2

dobre volje ter še z veseljem pogosto obiskujejo našo velinjsko cerkev. Pa tudi radi prebirajo slovenske časopise in knjige, včasih pa še malo zapojejo.

Ta družinski praznik naj bo vsem mladim svetel vzgled, kako je treba skrbeti za starše na stara leta ter jim na tak način olepšati večer življenja. Takim otrokom dobri Bog gotovo ne bo odtegnil svojega blagoslova.

Pa tudi eno žalostno novico imamo poročati. Devetletni Mihej Filipič, p. d. Šimonov, si je zlomil pri padcu desno nogo. Zaradi preobilnega snega ga ni bilo mogoče ponoči prepeljati v bolnico, ampak šele zjutraj. Tako je revež vso noč moral hudo trpeti. Dal Bog, da bi Mihej kmalu ozdravel in bi kmalu prišel zdrav med nas. Saj ga imamo vsi radi, ker je zmiraž dobre volje.

ST JAKOB V ROŽU

„Snegu ljčica“, ki jo je uprizorila larna mladina, je kulturni dogodek za št. Jakob. Igra ima velike zahteve: 8 slik zahteva hitro spreminjanje odra, vsa igra je v verzih, igrajo odrasli in otroci, sred. (Nadaljevanje na 7. strani)

Kupujem vsake vrste starega železa, kovine, kosti, cunje in papir, vse po najboljši ceni. Pridem prevzemam na dom. Vsak naj ima pripravljeno, kar hoče oddati. Ako hoče kdo kaj oddati, na sporoči na moj naslov:

Piuk Valentin

VELIKOVEC-Völkermarkt, 2. Maigasse 23.

tako navdušeno za njih petje, da bi jih najraje poslušalo kar celo noč. Tudi sosedni zbor iz Sv. Lenarta je sodeloval.

Predzadnjo in prejšnjo nedeljo ni bilo petja v farni cerkvi. To pa zaradi tega, ker so pevci, posebno pa pevke, prepozno prihajale k sv. maši. Postopanje organista moramo popolnoma odobravati. Želimo zato in smo prepričani, da bodo vsi znali upoštevati disciplino, ki jo gospod organist popolnoma upravičeno želi.

GORENCE

Sedaj pa se moramo še mi spet enkrat oglasiti v „Našem tedniku“, da ne bo kdo mislil, da smo šli z medvedom v zimsko spanje. — Snega pa smo dobili že toliko, da nam kar čez glavo sega in še ne vemo, prav, kam ga bomo spravili.

Zaradi silnega snega se je že pripetila nesreča. Zaradi teže snega se je dne 13. februarja pri Ravnjaku podrlo ostrešje hleva. Kar naenkrat je začelo pokati — hrrrrst — in kmalu se je ostrešje sesedlo. Nekaj živali so iz hleva hitro spravili k sosedu, ostale živali pa imajo še doma. Drugi dan smo o tej nesreči šele zvedeli pri nas in gasilci z Leda so šli na pomoč. Koliko težkega dela so imeli, si moremo misliti, ker je med tolikim snegom ležalo vse križem. Za silo so naredili na stari hlev novo streho in odmetali sneg. Spravili so sneg tudi s hišne strehe, drugače bi se še tu podrlo ostrešje in družina ne bi imela kje stanovati.

Tako imamo zaradi snega silno opravkov v tem pustnem času, da še za rajanje nimamo časa. — Dne 2. februarja smo imeli pri Favu v Srednji vasi lepo podučno igro: „Na krivih potih“. Udeležba je bila popoldne in zvečer kar lepa. Naši deklički pa res že kar dobro igrajo, kar ponosni smo nanje. Zapela so nam dekleta tudi nekaj prav lepih domačih pesmi. Posebno so se nam dopadle tiste štiri cigančke, ki so se kar tako zibale na odru. Upamo, da se bodo kmalu zopet oglasile.

Moramo pohvaliti našo organistinjo, ki se toliko potrudi za cerkveno petje. Pri nas — moramo povedati — imamo kar tri

Umetna gnojila zvišujejo pridelke

V štev. 7. „Našega tednika“ se je v zadnjem odstavku v članku „Kmetje, pozor! Koruza po en šilnig!“ vrnila pomota, ki so jo pa kmetje sami opazili in gotovo tudi popravili. S tem jo popravljamo tudi mi. Ob enem pa nam daje ta napaka priliko, da ponovno opozorimo kmetovalce na veliko važnost umetnih gnojil, ki nam zboljšujejo in zvišujejo pridelke.

V omenjenem članku je v zadnjem odstavku izpuščena ena sama besedica, kar pa ves smisel odstavka popolnoma kvari. Rečeno je namreč, kakor da bi bilo potrebno gnojiti z dušičnimi gnojili samo pšenici sorte dr. Lassers Dickkopf, ne pa drugim vrstam pšenice. Pravilno pa bi se moralo glasiti tako, da je drugim sortam pšenice treba manj in bolj previdno gnojiti z dušičnimi gnojili, ker bi vsled preobilnega gnojenja z dušičnimi gnojili bila nevarnost, da pšenica poleže.

Dosti gnojil — zlata pšenica

Zato priporočamo pri gnojenju predvsem čim točnejšega opazovanja. Saj vsak kmet dobi pri tem, ko opazuje, kako pšenica uspeva, še posebej veselje do pravilnejše in zadostne uporabe umetnih gnojil. Pri tem opazovanju pa bo začel tudi računati in premišljevali, kako in v koliko se mu uporaba umetnih gnojil izplača.

Pšenici pa je priporočljivo gnojiti z umetnimi dušičnimi gnojili (apneno-amonijev soliter) spomladi takole:

Na en oral (joh) računamo po sto kg dušičnih umetnih gnojil, ki jih trosimo v treh delih. Prvi del, to 40 do 50% gnojil, damo takoj, ko se zemlja otaja in ko se začne rast.

Nato pa opazujemo, kako pšenica uspeva in kako se razvija. Zato pa je tudi težko reči, kako dolgo po prvem gnojenju trosimo drugič. To more biti 3 do 4 tedne pozneje; pri hladnem vremenu, ko se pšenica le polagoma razvija, pa je treba dalje časa. Važno je, da opazujemo, kako je učinkovalo prvo gnojenje. Skoraj gotovo se bo pri tem pokazalo, da pšenica na vsej njivski površini ni popolnoma enakomerno razvita. So vmes posamezni deli njive, kjer je pšenica zelo bujno razvita in lepe temno zelene barve. So pa tudi vmes lise, kjer je pšenica slabše razvita in ima bolj blede, mogoče celo rumenkasto-blede barvo. Na teh delih je seveda treba bolj močno gnojiti. Zato je važno, da opazujemo, kako je pšenica razvita. Pri tem drugem gnojenju trosimo približno 25 do 30% celotne količine. Ako trosimo na oral po 100 kg, vzamemo za drugo gnojenje 25 do 30 kg.

Tako nam je ostalo za tretje gnojenje še 30 kg solitra. Tega pa trosimo, ko začne rasti pšenica v bil. To tretje gnojenje ne vpliva več toliko na razvoj slame, ampak predvsem na razvoj klasja, na razvoj zrnja.

Zgoraj smo omenili, da je treba pri pšenici na 1 oral 100 kg dušičnih gnojil. Ta množina pa je samo približno določena in seveda ni nikako pravilo za vse kraje, za vse razmere in za vsako njivo. Saj je treba večje količine umetnih gnojil na njivo, kjer je bilo jeseni le malo ali pa nič gnojeno s hlevskim gnojem. Manj umetnih gnojil pa je seveda treba pšenici na njivi, kjer je bilo jeseni dobro gnojeno s hlevskim gnojem. Treba je torej opazovati, kako pšenica uspeva, iz tega pa že tudi vidimo in sklepamo, koliko umetnih gnojil moramo še dodati.

Ako pa bi kdo mislil, da je že dosti, ako je pognojil pšenici z dušičnimi umetnimi gnojili, se moti. To bi bilo enostransko gnojenje, ki bi le malo koristilo in bi bilo le zapravljanje. Zato ne smemo pozabiti še na fosfor in na kalijevo umetno gnojilo. Na to računa tudi kmetijska zbornica, ki daje subvencije pri nakupu umetnih gnojil in to po 38 šil. za 100 kg umetnih gnojil. Toda to subvencijo more dobiti samo oni, ki poleg dušičnih umetnih gnojil kupi tudi fosfor in kalijevo umetno gnojilo.

Rentabilnost umetnih gnojil

Kljub stalnemu in ponovnemu pisanju o veliki važnosti in veliki koristi uporabe umetnih gnojil pa je še vedno veliko — žal preveliko — število takih kmetov, ki jim nikakor ni mogoče povedati in jih nikakor ni mogoče pripraviti do tega, da bi uporabljali zadosti umetnih gnojil. Tem dvomljivcem in omahljivcem med našimi kmeti pa moramo povedati, da je na Koroškem veliko število takih kmetov in to večjih in srednjih kmetov, ki kupujejo

na vagone umetnih gnojil. Ta gnojila nato trosijo najeti delavci, ki so plačani za svoje delo po tem, koliko ur delajo. In vendar se tem kmetom izplača kupovati in trositi umetna gnojila v velikih količinah. Bodimo prepričani, da tega ne bi nikdar napravili, ako se to ne bi dobro izplačalo.

Danes, ko je mogoče dobiti pri uporabi umetnih gnojil precejšnjo subvencijo, se še toliko bolj izplača uporaba umetnih gnojil. Saj moramo reči, da so danes najbrž v Avstriji umetna gnojila tako poceni, kakor nikjer na celim svetu.

Pred vojno je bila cena umetnih gnojil pri nas približno tale: 100 kg kalijeve soli je stalo od 18 do 22 šil., torej povprečno 20 šil.; 100 kg Thomasove moke je stalo okrog 12 do 13 šilingov in 100 kg dušičnih umetnih gnojil je stalo okrog 26 šilingov. Ta krat je bilo mogoče dobiti za 100 kg pšenice 38 šilingov.

Ako preračunamo, sledi iz tega, da je bilo mogoče dobiti pred vojno (leta 1938) za 100 kg pšenice: 145 kg dušičnih, 190 kg kalijevih in 300 kg fosfornih umetnih gnojil.

Danes je cena pšenice (100 kg) 210 šilingov, cena umetnim gnojilom pa: apneno-amonijev soliter 120 šil., kaljeva sol 45 šil. in Thomasova moka 40 šil., vse za 100 kg.

Za 100 kg pšenice dobimo danes apneno-amonijevega solitra 175 kg (pred vojno 145 kg); kalijeve soli 470 kg (preje 190 kg) in Thomasove moke 525 kg (preje 300 kg). — Iz tega jasno sledi, da dobimo danes za 100 kg pšenice znatno večjo količino umetnih gnojil, kakor pa leta 1938. In še naprej sledi iz tega, da je danes uporaba umetnih gnojil še veliko bolj rentabilna kakor pa je bila leta 1938.

Bilo je v minulem poletju, ko je dal Podobnikar, kmet v Zdolah, popolnoma preurediti in prenoviti svoj glev. Ta je bil že zelo star, zlasti pa je bilo staro ostrešje in streha je bila krita deloma še s slamo deloma pa s preperelimi deskami. To staro ostrešje je bilo že v nevarnosti, da se podere in letošnji sneg bi to ostrešje gotovo pokopal pod svojo težo.

Novi hlev je bil tudi po zunanosti lepa stavba, streha pa je bila iz sivega in rdečega eternita in se je svetila daleč v okolico. Seveda je bila ta streha tudi bolj strma kakor pa je bila stara slamnata in lesena streha.

Kakor pa ima vsaka stvar dve strani, dobro in slabo, tako je bilo tudi v tem slučaju. To se je pokazalo že letošnjo zimo, ko je zapadlo toliko snega. Na stari strehi je obležal sneg toliko časa, dokler se proti

Snežni plaz s strehe

nice popolnoma podsul, ker bi se pri tem zadušile pod plazom vse kokoši.

Vendar pa je odšel sosed k Podobnikarju in zahteval od njega odškodnino, ker ni dal napraviti na strehi snežne ograje, da ki bi zadržala sneg na strehi. Podobnikar pa je rekel: „Sicer hočem ostati s teboj prijatelj in dober sosed, vendar moram reči, da nikakor ne nameravam povrniti škode in tudi nimam denarja, da bi dal napraviti na novi strehi snežno ograjo, boš moral že sam poskrbeti, da bo tvoja kurnica zavarovana pred snežnimi plazovi z mojega novega hleva.“

Kakor je bilo sosedu to neprijetno, je moral pa le priznati, da ima Podobnikar prav. V tem slučaju imamo opraviti namreč z naravnim odtokom padavin (dež ali sneg), kateri odtok nastane popolnoma sam po sebi brez našega vpliva.

Enodnevni piščanci

od 4. marca naprej vsako sredo samo od zdravih živali, katerih kri je preiskana in njih nesnost dokazana. Pasmе: leghorn, jerebičasta italijanska, staro-štajerska, rhodlandska, new-hampshirska, sulmtalska, bela wyandotte, plymouth-rocks, nadalje piščanci gosi, rac in pur.

Prosimo, da naročite piščance že sedaj. Ceniki brezplačni! Po koroški deželni kmetijski zbornici priznana valilnica in farma perutnine „ELBLHOF“

FR. J. ZUBER, Celovec-Klagenfurt, AUER-v. Welsbach-Strasse Nr. 17, Tel. 23-70

Oddaja piščancev in sprejemanje naročil:

Beljak-Villach, J. Werschetz, „Zum Vogelhändler“

St. Veit-Glan: Gasthof Jäger in Jakob Kehlhammer, Mühlgasse 4

Ettendorf i. L.: Franz Thuller, Geflügelfarm

Kolbnitz: Serafin Rindler, Tonkino.

spomladi pač ni raztopil. Zaradi male nagnjenosti strehe in zaradi hrapave površine slame in starih desk sneg ni držal s strehe in ni bilo nobene nevarnosti zaradi snežnih plazov.

Nova streha pa je bila strma in eternit gladek. Zato tudi ni nič čudnega, da so letošnje silne mase snega kot plaz drčale s strehe novega hleva. Takoj ob hlevu pa je bila že meja posestva in snežni plaz s strehe je padal že na sosedovo zemljišče. Ko je bil ogled zaradi stavbnega dovoljenja, sosed ni mislil na to in je zato tudi brez vsakih pripomb podpisal zapisnik o izdaji stavbnega dovoljenja.

Pa še nekaj moramo povedati. Nekaj metrov proč od Podobnikarjevega novega hleva je bila sosedova kurnica, ki seveda ni bila grajena ravno preveč močno. Bila je to nizka, bolj baraki podobna stavba. Ko so začeli drčati snežni plazovi s Podobnikarjevega hleva, je sosed to opazil, toda bilo je kmalu prepozno, nesreče ni mogel več odvrniti in kurnik je bil precej močno poškodovan. Sreča samo, da plaz ni kur-

Več gnojil — več krompirja

Prejšnji primeri veljajo za pšenico, ki ima v primeri s cenami za pšenico na svetovnih trgih pri nas slabo ceno. Še boljši in še bolj ugoden pa je račun za krompir. Pa tudi tu velja načelo, da ne smemo biti premalenkosti. To se pravi z drugimi besedami, da ne smemo z umetnimi gnojili skopariti in varčevati v svojo škodo. Zato bomo pri trosenju umetnih gnojil preje potratni kakor pa varčni in uspeh ne bo izostal.

Za letos pa imamo za krompir novo umetno gnojilo, to je takozvani patent-kalij. Cena tega umetnega kalijevega gnojila je 50 šilingov za 100 kg. To gnojilo pa vsebuje le 28% kalija in ne 40% kakor kalijeve sol. Zato pa moramo dati patent-kalija tudi skoraj še enkrat toliko, kakor pa bi dali kalijeve soli. Nadvse ugoden učinek tega umetnega gnojila je v tem, ker ne vsebuje klor, ki škoduje krompirju. Vsebuje pa to gnojilo kalijev magnezij, ki ugodno vpliva na razvoj krompirja. Na oral damo 350 do 400 kg tega umetnega gnojila. — Seveda pa bi bilo le enostransko gnojenje, ako bi v tej količini gnojili s kalijevim umetnim gnojilom, pozabili pa bi na fosfor. Tudi tega krompir potrebuje, zato moramo dodati na vsak oral še po 300 kg superfosfata. In končno ne smemo pozabiti še na dušik.

Mogoče se bodo te številke komu zdele visoke, toda ta mora pomisliti, da je mogoče doseči dober uspeh samo pri polnem gnojenju. Vsak pa bo hotel in želel pridelati čim več. Saj moramo krompir tudi pri malem nizkem pridelku saditi v isti količini, obdelovati moramo njivo pred sajenjem in moramo nato obdelovati krompir med rastjo, pa četudi je nato pridelek nizek.

PLEMENSKI SEJEM V ST. VIDU OB GLINI

Zaradi velikega snega in zaradi kmečkih visokošolskih tednov sta preložena plemenska sejma za pšenično-rjavo govejo živino (Blondvieh) in za plemenske svinje od 6. marca na 13. marec t. l.

Tečaj za gozdarstvo

Okrajno gozdno nadzornišvo v Velikovicu priredi ob nedeljah v mesecu marcu letos še nadaljna strokovna predavanja in sicer:

Dne 9. marca ob 10. uri v Dobu (gostilna Schwinbach),
dne 9. marca ob 10. uri v Šmarjeti (gostilna Fortin),
dne 16. marca ob 10. uri v St. Petru na Vašinjah (gostilna Dürnwirt),
dne 16. marca ob 11. uri v Zitari vesi (gostilna Wallner),
dne 23. marca ob 10. uri v Tinjah (gostilna Laure),
dne 23. marca ob 10. uri v Globasnici (gostilna Zenkl).

Okopalniki in osipalniki, kultivatorji njivske in travniške brane

vedno in v dobri kakovosti dobavlja

KURT MARKTL & CO.

kmetijski stroji in nadomestni deli

Celovec — Klagenfurt, St. Peter, končna postaja obusa, Völkermärker Strasse Nr. 117

dne 23. marca ob 11. uri v Galiciji (gostilna Ogrin),
dne 30. marca ob 10. uri v Zg. vasi pri Zvabeku (gostilna Hassler),
dne 30. marca ob 10. uri v Trušnjah (gostilna Rabi).

Po možnosti bodo predvajali na teh predavanjih tudi skioptične slike.

Dunajski velesejem

Uprava Dunajskega velesejma sporoča: V času od 9. do 16. marca posluje v prostorih velesejma — Messepalast — pisarna avstrijskega prometnega urada, ki izdaja vozne listke za povratek.

Za nenemške obiskovalce sejma je v prostorih velesejma brezplačno na razpolago tolmač. —

Plug za gorske kmetije

Farmerji v zvezni državi Wisconsin v Združenih državah uporabljajo plug, ki vleče brazdo navzgor namesto navzdol in s tem zadržuje erozijo na hribovitih kmetijah.

Plug ima dva lemeža, vleče brazdo navzgor, ko se obrača po višjem delu obronka. En lemež meče zemljo na levo stran, ko plug brazda v eni smeri, drugi jo pa meče na desno pri povratku. En plug je vedno v zraku, ko drugi krazda.

Gorski dvolemežni plug je enostavne oblike ter je lahko ravnati z njim. Nekateri vrste upravljajo hidravlično. Plug, ki ga vlečejo s traktorjem, ima dva posebna pluga, ki sta združena v skupnem okviru in tečeta na dveh kolesih.

Uporaba takega pluga ima razne prednosti. Pri tem načinu obdelave bo iz višje ležeče brazde teklo le malo vode v nižjo, tako, da bo erozija majhna ali je pa sploh ne bo. Pri običajnem oranju se pa v brazdah dostikrat nabira voda, ki poplavlja in povzroča erozijo.

Tudi poljedelski stroji se bolj uspešno uporabljajo, če so brazde obrnjene navzgor. Zadnja kolesa traktorja na višji strani obronka tečejo po brazdi. To omogoča traktorju, da lahko stoji ravno pri 12 stopinj. padca zemlje. Pri običajnem brazdanju so zadnja kolesa traktorja približno 0,3 m višje kakor sprednja.

SOČIVJE — SVEŽE CELO LETO

Iz Amerike poročajo, da so preskusili ameriški znanstveniki novo kemično spojino, ki ohrani zelenjavo svežo celo leto dni ali še dalj. Ta tekočina, s katero poskropijo zelenjavo, se imenuje „maleic-hydrazid (MH)“. Zastopniki ameriških oboroženih sil izjavljajo, da bo na ta način mogoče oskrbovati s svežo zelenjavo ameriške čete v vseh delih sveta brez nevarnosti za pokvarjenje.

V BOJU PROTI KOBILICAM

Ameriški strokovnjaki v uničevanju mrčesa so pomagali tudi pri boju proti vpadu koblic, ki so grozile uničiti žitno letino v Indiji. Tozadavna akcija je v okviru sporazuma po četrti točki, ki sta ga podpisali obe državi. Ti ameriški strokovnjaki so z uspehom zaključili tudi akcijo proti koblicam v Perziji.

Pri nas na Koroškem

(Nadaljevanje s 5. strani)

njeveške obleke itd., zato je igra trd oreh za vsak oder, posebno pa še za tako reven kot je šentjakovski. Vsi sodelujoči: igralci in režiser, so tako dobro rešili svojo nalogo, da je ta uprizoritev ena najlepših v zadnjih letih. Igralci so vsi dobro igrali in izvirno znali tekst. Hitro in praktično spreminjanje odra, razkošne obleke, luč, vse je prispevalo k uspehu. Predvsem pa vsebina igre same, v kateri sočustvujemo ob Sneguljčici, dobrosrčnem lovcu in gostoljubnih skratih, se jezimo na hinavsko in hudobno kraljico in se nasmejemo ob razbojnikih Fricu in Fracu. Skoro vsak gledalec je pozneje rekel, da si preje ni predstavljal, da bi bila igra tako lepa. Zato so mnogi izrazili željo, da bi igro spomladi ponovili, da bi jo lahko videli še tisti, ki sedaj radi slabih potov niso prišli ali niso še poznali te lepe igre.

Naš g. dekan še ne pomni, odkar so v št. Jakobu, da bi bil kateri predpust brez vsake poroke, kot se je to — v žalost ali sramoto, v srečo ali nesrečo — zgodilo letos.

ŽITARA VAS

Pred desetletji se je v društvu „Trta“ po-

rodila želja, da bi si postavili lastni kulturni dom.

Društvo je kupilo Kajšlnovo hišo in urenilo tam lep kulturni dom. „Trta“ je rasla in dajala sok kulture in gospodinjstva vsej okolici.

Nekaj let pred vojno je prevzela Prosvetna zveza dom v varstvo. Med vojno je leta 1944 dom do tal pogorel.

1945 pa je „Trta“ pognala prve povojne življenjske znake. Igrali smo po skednjih in v šoli, dokler ni bilo to delo prepovedano. Leta 1949 se je vršil prvi kuharski tečaj. Letos pa imamo zopet dobro obiskan kuharski tečaj pod vodstvom gospodične Milke Hartmanove.

Da pa je bil tečaj mogoč, se moramo zahvaliti Narodnemu svetu koroških Slovencev, ki nam je dal na razpolago učno moč, gospodično Milko Hartmanovo, posredoval je na okrajnem glavarstvu zaradi pravice uporabe doma ter poskrbel tudi štedilnik pri Kmetijski zbornici.

Slovenska prosvetna zveza pa je stavila društvu „Trta“ prostore na razpolago v obnovljenem domu, kjer se bo vršila tudi zaključna prireditev kuharskega tečaja.

URADNE OBJAVE

Deželno finančno ravnanstvo za Koroško DAVČNA NAPOVED ZA 1951 ZA PREVOZNIŠTVO (Beförderungsteuererklärungen)

Rok za davčne napovedi za prevoznštvo za leto 1951 je na splošno podaljšan do 31. maja 1952.

Za predsednika:
Dr. Kollegger, I. r.

Koroški deželni urad za razdeljevanje energije UKINITEV OMEJITVE UPORABE ELEKTR. TOKA IN OKLIC VRSTNE STOPNJE IV.

I. Oklic vrstne stopnje IV:

Po odredbi zveznega urada za razdeljevanje energije je določena z veljavnostjo od 1. marca 1952 dalje IV. vrstna stopnja za vse odjemalce električnega toka, katerim je izdal za to pismeno dovoljenje za uporabo toka ali zvezni ali pa deželni urad za razdeljevanje energije.

Od tega dne dalje smejo ti potrošniki toka jemati iz javnega omrežja največje potrošne količine, kakor jim je dovoljeno po najnižjih stopnjah 1 2 3 4 izdanega jim dovoljenja za odjem toka. Ta dovoljenja za odjem toka sama pa ostanejo v veljavi in za vsako prekoračenje dovoljene največje potrošne količine je treba tudi še v naprej plačati zvišane pristojbine.

II. Splošna določila za uporabo toka
ki so bila v veljavi v smislu objave v časopisih z dne 1. novembra 1951 za vse odjemalce (gospodinjstvo, obrt, kmetijstvo), katerih potrošnja je na mesec manjša kakor 1000 kWh, so ukinjena s prvim odditkom na števci po 1. marcu 1952. Za te odjemalce torej uporaba toka do 1000 kWh na mesec ni več omejena.

Občinski urad občine Dobrla vas — Eberndorf ZAPRTE CESTE

Z ozirom na trajno odjugo in z ozirom na to, da te sledi v zelo kratkih razdobjih mraz, odreja občinski urad zaporo spodaj navedenih občinskih cest in potov in to z veljavnostjo od 9. marca 1952 naprej do preklica, ki bo objavljen na uradni deski občine Dobrla vas. Zapora velja za vse tovrstne avtomobile preko treh ton, nadalje za vse traktorje in težka vozila z nosilnostjo preko 1000 kilogramov.

Zaprte ceste ne bodo posebej označene.
Cesta iz Metlove (kolodvor) preko Metlove v Humče;
cesta iz Metlove (kolodvor) v Kazaze
cesta v Priblo vas in Brezo;
cesta iz Dobrla vasi v Lovanke;
cesta iz Dobrla vasi (Mekjekov mlín) preko Mokrij do Pirovca;
pot iz Goselne vasi preko potoka Suhe v smeri proti Proboju.

Župan: Franz Schweinzer

Zvezno ministrstvo za finance ROK ZA ODDAJO DAVČNIH NAPOVEDI ZA KOLEDARSKO LETO 1951

Zvezno ministrstvo za finance javlja:
Rok za oddajo davčnih napovedi za leto 1951 za dohodninski, korporacijski, obrtni in prometni davke je na splošno podaljšan do 31. maja 1952.

Kmetijska zbornica za Koroško RAZGLAS

Koroška kmetijska zbornica objavlja: Kmetijska zbornica ponovno opozarja na odredbo deželne vlade z dne 30. septembra 1949, št. 77.103-7/L-1949 o zatiranju San-José kaparja in to odredbo v izveščku ponatiskujemo.

§ 1.

(1) Vsak lastnik sadnega drevja, jagodičastega grmičevja in drugih dreves, ki jih napada San-José kapar, so dolžni, da ta drevesa in grmičevje, potem ko so jih osnažili in razredčili, poskropijo v zimskem času s škropivom, ki ga je zvezni zavod za varstvo rastlin priporočil za zatiranje San-José kaparja. Ta dolžnost velja tudi za uživalce sadnih pridelkov, najemnike in vse, ki razpolagajo z zgoraj označenim drevjem.

(2) Rastline, ki so okužene po San-José kaparju, je treba uničiti, ako je bolezen napredovala tako daleč, da posamezni deli odmirajo in bi uporaba sredstev za varstvo rastlin ne bila več gospodarsko opravičljiva.

§ 2.

(1) V krajih, kjer se v škodljivem obsegu pojavi San-José kapar, morajo odrediti okrajne upravne oblasti v smislu § 11. odst. (2), št. 1, zakona o varstvu kulturnih rastlin zivedbo vsakoletnega zimskega škropljenja vseh sadnih dreves, po potrebi pa še drugega drevja s sredstvom, ki je priznано za zatiranje San-José kaparja. Pri tem obveznem škropljenju je upoštevati tudi vinsko trto, orehova drevesa in marelice (v kolikor niso cepljene na češpljo ali slivo), ako je bilo na teh drevesih mogoče ugotoviti San-José kaparja in v kolikor ni bil odrejen že poseben način zatiranja škodljivca.

§ 3.

(1) Vsaka oddaja
a) razmnožitvenega materiala (cepiči, potaknjenci, grebenice, vejice itd.) od drevja ali grmičevja, ki je okuženo po San-José kaparju,
b) delov rastlin, ki so napadene po San-José kaparju, je brezizjemno prepovedana (§ 17 zakona o zaščiti kulturnih rastlin).

(2) Izraz okužba pomeni, da so na rastlinah živi kaparji.

§ 4.

1) ako oni, ki bi bil dolžan izvesti škropljenje, tega ne stori, naroči izvršitev tega v smislu § 8, odst. (4) zakona o varstvu kulturnih rastlin župan (magistrat) na stroške obveznika in tudi na njegove stroške najame potrebno število delavcev.

Okuženi okoliši

v smislu § 2 (1) so:

1. Zazidani okoliši mestne občine Celovec-Klagenfurt;
2. kraji Kurlič-Gurlitsch, Tibinja ves-Leinsdorf in Kriva Vrba-Krumpendorf v občini Kriva Vrba-Krumpendorf;
3. kraji Goriče-Goritschach, Pričiče-Pritschitz, Pořeče-Pörschach in Voglič-Winklern v občini Pořeče-Pörschach a. W. S.;
4. kraji Majernik-Maiernigg, Sekira-Sekirn in Otok - Maria Wörth v občini Otok - Maria Wörth;

5. kraji Grabstanz-Grafenstein in Jadovce-Thon v občini Grabstanz-Grafenstein;
6. območje mesta Beljaka-Villach razen kraja Beljaške Toplice-Warmbad-Villach;
7. kraj Sv. Andrej-St. Andrä v občini Vajskra-Landskron;
8. kraja Sattendorf in Annenheim v občini Trefen;
9. kraj Vrba-Velden v tržni občini Vrba-Velden a. W. S.;
10. kraj Bodendorf v občini Steindorf a. O. S.;
11. območje mestne občine St. Vid n. Gl.-St. Veit a. d. Gl.;
12. kraja Hörzendorf in Radweg v občini Hörzendorf;
13. kraj Dobrla vas-Eberndorf v tržni občini Dobrla vas-Eberndorf;
14. kraj Launsdorf v občini Launsdorf;
15. kraj Gönitz v občini Granitztal;
16. kraj Framrach v občini Kollnitz;
17. celotno območje občine St. Andrä-St. Andrä i. Lav. z izjemo kraja Burgstall;
18. kraj St. Marein v občini St. Marein;
19. kraj Siegersdorf v občini Thurn.

Mestna občina Borovlje-Ferlach

ZIVINSKI IN KRAMARSKI SEJEM

Letošnji Jožefov živalski in kramarski sejem v Borovljah bo v ponedeljek, dne 17. marca 1952.

Župan:
Lang, I. r.

Čiščenje semen krmilnih rastlin 1952

Čiščenje semen krmilnih rastlin, katero je bilo uvedeno na Koroškem leta 1951, je pokazalo izredno dober uspeh. Zato bo Kmetijska zbornica za Koroško s to akcijo prihodnjo pomlad nadaljevala.

Tako bodo imeli tudi letos vsi proizvajalci krmilnih semen priliko, da dajo čistiti seme, ki ga bodo dobili z razmnoževanjem semen iz leta 1951. Pri tem bo mogoče čistiti seme

rdeče detelje, lucerne in drugih deteljnih vrst v času

od 15. januarja do 15. marca 1952.

Slovenske oddaje v radiu

CELOVEC (val 417.2 m)

Poročila in objave pri vsaki popoldanski oddaji.

9. marca: Verski govor. Pesmi in glasba. — 10. marca: 14.30 Teden in mi. Spoznavajmo skladatelje. — 11. marca: 14.30 Zdravnik. Po svetu. 18.30 Glasba z juga. — 12. marca: 14.30 Za podeželje. 13. marca: 14.30 Za mladino. 14. marca: 14.30 Komentarji in sodobna vprašanja. 15. marca: 8.45 Iz slovenske literature. 18.30 Poje šmihelski pevski zbor. 16. marca: 7.30 Verski govor. Nedeljski jutranji spored.

LJUBLJANA (val 202,1, 212,4, 327,1 m)

Zdravstveni nasveti vsak torek ob 17.30. Kmetijski inasveti vsako nedeljo ob 15.30. — Vsak dan ob 19.00 na valu 327.1m oddaja za inozemstvo.

7. marec: 13.00 Zanimivosti iz znanosti in tehnike. 14.00 Melodije. 16.15 Popoldanski koncert. 20.15 Pesmi s Koroške. 8. marec: 17.10 Lahka glasba. 18.30 Slovenske narodne. 20.30 Veseli večer.

Pozor, naglušni! Brezplačno predvajanje vseh tipov: LV... S 1.605 OV... S 1.430 VV... S 1.270 AV... S 1.710 SV... S 1.400

Radio Schmidt, Celovec, Bahnhofstr. 22

NEW-YORK

(val 19, 25, 31, 49, 251 in 379 m)

Oddaje vsak dan ob 18.—18.15 in od 19.30 do 19.45 (samo val 379).

RADIO TRST II

306,1 m ali 980 kc sek

Dnevne oddaje: 7.15—8.30. 11.30—14.30, 17.30—24.00. Ob nedeljah: 8.00—24.00. Poročila dnevno: 7.15, 12.45, 19.45, 23.15, 14.00. Ob nedeljah: 8.15, 12.45, 19.45, 23.15. Glas Amerike: 18.00, razen ob nedeljah. Dnevni pregled tiska: 14.15, razen ob nedeljah.

Elektro-Rauter, Beljak-Villach

Instalacije, svetilke, električni štedilniki, radijski aparati, električne naprave, hladilniki

Zelo ugodno zamenja lan in konopljo menjalnice in tkalnice

H. KERESZTURY,

LINDENHOF, pošta Völkermarkt-Velikovec.

Travnna semena (gladka pahovka-Glatthafer, zlata pahovka-Goldhafer, pasja trava-Knaulgras, travniška bilnica-Wiesenschwingel itd. po enotni ceni 25.— šil. za 100 kg.

Čiščenje bo izvedlo, kakor že lansko leto, Združenje koroških proizvajalcev semen — Vereinigung der Saatguterzeuger Kärntens z modernimi specialnimi stroji in je zato dano polno jamstvo, da bo čiščenje izvedeno čim popolneje in pri čim manjši izgubi semen.

Vsa semena, ki bodo očiščena v okviru te akcije za čiščenje semen krmilnih rastlin, bo preiskal Deželni poskusni zavod na čistočo in kalivost in bo uspeh sporočil doposiljatelju. Stroški za to preiskavo so že vključeni v preje omenjeno pavšalno ceno.

Vsa semena, ki jih nameravajo dati proizvajalci čistiti, je poslati na naslov:

Vereinigung der Saatguterzeuger Kärntens, Klagenfurt, Krassnigstrasse 45.

Posiljke morajo biti v močnih vrečah, ki nimajo lukenj. Vreče morajo biti opremljene znotraj in zunaj s pritrjenimi oziroma vloženimi listki s točnimi podatki odposiljatelja (ime in kraj stanovanja), z navedbo teže in vrste semen. Kdor želi imeti vrnjene tudi odpadke pri čiščenju, mora priložiti pošiljki tudi priprave vreče za te odpadke.

Da bi se mogli poslužiti čiščenja tudi najbolj oddaljeni kmetovalci, bodo tudi stroški za prevoz plačani iz javnih sredstev. Zato so prevozni stroški že vključeni v pavšalno ceno za čiščenje, v višini 25.— šilingov.

Oddelek za poljedelstvo.

Zivinski sejmi v mesecu marcu

5. marca: Beljak;
12. marca: Labud;
13. marca: St. Vid na Glana (prireja živinorejske zveze za pšenično-rjavo živino in zveza koroških svinjerejcev);
24. marec: Pliberk;
24. marec: Borovlje; in vsak četrtek običajni sejem v Celovcu, Geyerschlatt.

GLEDALISCE

Začetek ob 20. uri

7. marec: „Tosca“, opera v treh dejanjih (premiera)
8. marec: „1001 Nacht“, fantastična opereta
9. marec: „Tosca“
10. marec: Gostuje „Wiener Werkel“ s... Chinesisch denken!

Gramozna jama Podravlje

(Kieswerk Förderlach)

A. Kunz & Co.

Brezprikorna mešanica pomeni 20 odstotkov prihranka na betonu

Betonski gramoz

oprani in sortirani: cbm S 22.— v jami

Drobir (Splitt)

(Dolomit, Sienit, trdi apnenci cbm S 22.50 do 28.50 v jami — Nalagamo na vagon, tovorni avto pri silosu.

Za postne dneve:

največja izbira svežih morskih rib — pole novka-filet, losos, list, makrele. Sladkovodne ribe: krapi, ščuke, smuč. Marinade: norveški rusi, slaniki iz Vzhoda mora, zviti slaniki, angelotti. Prekajane ribe: povojeni slaniki, losos-slanik.

Ribje konzerve: sardine, sardelni obročki, sardelni filet, tun.

Preprodajalci so naprošeni, da naročila pravočasno oddajo pri

Alois Gmeiner

Detajlna prodaja:

Gmeiner-ribe

Celovec-Klagenfurt, Pernhartgasse 4, Telefon 35-20.

Bodi kjerkoli, pij Schlepp-pivo

POZOR!

Ob vsaki priliki najlepše darilo!

Slovenske plošče

za tu- in inozemstvo

Sada je vrijeme (iz filma „Dama v hermelinu“) — Serenada Opatije — Dekle prinesi mi vode — Dekle prinesi mi vode (Vokalni kvintet) — Čej so tiste ste-

zice — Ste videli barona — Kmečki valček — Skoz vas — Da bi jaz vedela — Za mal dnarja mal muzike — Ti-Pi-Tin (foxtrot) — Meluzina (foxtrot).

Naročite takoj zaloga je majhna!

Uprava „Našega tednika“ v Celovcu Viktringer Ring 26

Naša nova pomladanska ponudba je tudi letos brezkonkurenčno poceni!

Nudimo:		Za dame:	
Za gospode:	šilingi	Svilene bluze	64.90
Modne obleke od	467.20	Krila iz blaga	71.90
Kamgarn obleke od	635.50	Volnene obleke	176.80
Hlače iz čiste volne	119.30	Sportni plašči	398.—
Amerayon hlače	186.20	Štajerski kostumi	413.—
Gabardine hlače	220.90	Flauš za plašče, 140 cm	96.—
Sportni sako, Homespun	232.20	Blago za obleke, enobarvno in v vseh	
Sportno blago, Homespun, 140 cm	56.40	barvah	21.30
Blago za modne obleke, črtkan, 140 cm, od 113.—		Pepita blago za obleke, 112 cm	19.20

Po sklepu trgovstva s tekstilijami so te cene že za 5 odst. oz. 6 odst. znižane.
Pomlad je k nam prišla. Mi ne kažemo samo ljubkih dekoracij, temveč nudimo predvsem cene, katere je mogoče najti le v ljudski hiši

Dietmar Warmuth & Co.

Beljak-Villach, Hauptplatz 22 • Telefon 41-03, 41-86

Učitelji, naročajte „MLADI ROD“!

List je odobrilo za ljudske in glavne šole ministrstvo za prosveto na Dunaju

Občinski svet in mestni svet glavnega mesta Celovec, izvršujeta s tem žalostno dolžnost, ko sporočita, da je njun dolgoletni član, gospod

deželni poslanec

Friedrich Schatzmayr

župan glavnega mesta Celovec

v petek, dne 29. februarja 1952, nenadoma umrl.

S svojim sedemletnem delovanjem kot župan glavnega mesta je v neutrudljivem delu in v zavesti odgovornosti pripeljal deželno glavno mesto Celovec iz težkih poveljnih časov, ob enem pa je mogel odstraniti v glavnem silno škodo, ki jo je povzročila vojna. Njegovo ime bo ostalo za vedno povezano z veliko obnovo deželnega glavnega mesta.

Občinski svet deželnega glavnega mesta Celovec bo ohranil svojemu županu, ki je tako nenadoma iztrgan iz njegove srede, zvest spomin.

Žalne svečanosti so bile v ponedeljek, dne 3. marca 1952, ob 15. uri v rotovžu, pogreb pa je bil ob 16. uri na pokopališču v St. Rupertu.

Celovec, dne 6. marca 1952.

Občinski svet in mestni svet deželnega glavnega mesta Celovec.

V globoki žalosti sporočamo vsem uslužbencem deželnega glavnega mesta Celovec, da je naš tako nad vse spoštovani vrhovni predstojnik, gospod

Friedrich Schatzmayr

župan deželnega glavnega mesta Celovec

nenadoma umrl v petek, dne 29. februarja 1952, v krogu svojih uslužbencev.

Njegovo delo za socialni napredek, njegov boj za gospodarsko šibkejšo, nam bo vedno vzor in nam ga bo ohranil vedno v globoki časti.

Glavno vodstvo uslužbencev

Osrednje zastopstvo uslužbencev

Vrhovna uprava in mestna podjetja

Globoko pretreseni sporočamo, da je nenadoma umrl naš spoštovani gospod

župan

Friedrich Schatzmayr

S pokojnim izgubi magistrat ob vsaki priliki pripravljenega pomočnika, vzornega predstojnika, ki je imel v svoji srčni dobroti vsak čas za vse težave in upravičene želje uslužbencev popolno razumevanje.

Mnogi izmed nas so izgubili z njim zvestega prijatelja.

S posebno požrtvovalnostjo in vestnim delom za dobro našega mesta hočemo delovati v njegovem smislu.

V Celovcu, dne 29. februarja 1952.

Magistrat glavnega mesta Celovec

KAPUCINSKI KONVENT V CELOVCU sporoča, da je
Frater Mihael Germek O.F.M. Cap.

dolgoletni brat za zbiranje miloščine

umrl blaženo v Gospodu na pepelnico sredo ob 15.15 po boguvdanem trpljenju in previden s svetimi zakramenti za umirajoče v 75. letu starosti in 52. letu redovništva.

Pogreb je bil v petek, dne 29. februarja 1952, ob 15.30 v Annabichl-u.

Sveti requiem je bil v petek ob 9. uri dopoldne v kapucinski cerkvi.

Kapucinski konvent.

6000 gramofonskih plošč Vam je na izbiro RADIO PRINZ, Celovec, Kardinalplatz 8, Zvezna Kapla (Pribilova hiša).

Nakup in prodaja vseh vist glasbil in instrumentov Willi Gaggi, Beljak-Villach, Bahnhofstrasse.

Kdor išče delavca, kdor išče službo, ako kaj kupuješ, ako prodajaš — k vsemu Ti pripomore Mali oglas v „Našem tedniku“.

KINO

CELOVEC-KLAGENTURT
Stadttheater

Začetek ob 15.30, 17.45, ob ponedeljkih tudi ob 20. uri.

Od 7. do 10. II.: „Das waren Zeiten.“ Od 11. do 13. III.: „Das Testament des Dr. Norman“.

Prechtl

Predstave ob 16.00, 18.15 in 20.30. Od 7. do 10.: „Nacht ohne Sterne“. Od 11. do 13. III.: „Jagd auf „Z““.

BELJAK-VILLACH

Bahnhoflichtspiele

Predstave ob 12., 16. uri, ob 18.15 ter ob 20.30, ob nedeljah tudi ob 10. uri dopoldne.

Do 6. III.: „König Salomons Diamanten“.

Družbeniki tvrdke Rosentaler Ziegelwerke Johann Guidassoni OHG. v Področici

izpolnjujejo s tem žalostno dolžnost, ko sporočajo, da je umrla njih srčno ljubljena mati, gospa

Romana Guidassoni roj. Viezzi

soproga lastnika opekarne in posestnika

dne 24. februarja v 76. letu starosti, po življenju, ki je bilo izpolnjeno z delom. Drago pokojnico smo položili dne 27. februarja v družinsko grobnico na mestnem pokopališču Leibnitz na Štjerskem.

Področica, v februarju 1952.

MALI OGLASI

Vsaka beseda stane 1.10 šil. (in 10% davka).

Poudarjene besede in take z več kot 15 črkami stanejo 2.20 šil. (in 10% davka). — Naročilo malih oglasov naslovite na upravo „Našega tednika“, kjer mora biti najkasneje do vsakega ponedeljka zvečer. Oglas morete naročiti tudi telefonsko (Celovec, št. 43-58).

Priporočila se izdelovalnica in trgovina z okvirji in zaloga umetniških slik Hans Treffer, Celovec, Burggasse.

Otvoritev prakse. Dr. W. Himmel, praktični zdravnik, si dovoljuje sporočiti, da je začel s 5. marcem s prakso v Ledincih, gostilna Heinschele.

Vsi iz Celovca, Podjune in Roža kupujejo in prodajajo pri WEST-RITSCHNIG-KULTERER, Špece-rija, Celovec, Völkemarkter Str.

Zelim spoznati žensko v starosti 25 do 35 let, ki ima veselje do kmetije in ima denarja 20 do 30 tisoč šilingov. — Naslov pri upravi „Našega tednika“.

ADOLF CAMPIDELL

SLIKAR - ZLATAR - KIPAR

Prevzemam VSA POPRAVILA CERKVA

in vzidavo OKLOPNIH TABERNAKLJEV

FEISTRITZ ANDER DRAU - Kärnten